

Institute for Research
& Planning in Higher Education

Higher Education Letter

Print ISSN: 2008-4617

National Organization
for Educational Testing

Investigating the Economic and Social Participation of Universities in Society with a Focus on Business Models

Mohammad Khademi Kolehlou¹, Behrooz Rahimi², Zahra Sayehvand³, Iman Lotfi⁴

1. Assistant professor of Society and Progress Department, Institute of Technology Studies, Tehran, Iran, Corresponding Author. E-mail : Khademi@tsi.ir

2. Researcher of Society and progress Department, Institute of Technology Studies, Tehran, Iran, E-mail : rahimi.b@ut.ac.ir

3. PhD Student of Educational Management, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran, E-mail : msayeh74@gmail.com

4. PhD Student of Technology Management, Malek Ashtar University of Technology, Tehran, Iran, E-mail:im.lotfi63@gmail.com

Article Info

ABSTRACT

Article Type:

Research Article

Received

2021-1-18

Received in

revised form

2021-12-8

Accepted

2021-12-26

Published online

2022-3-16

Objective: The purpose of this study was to investigate the mechanism of economic and social participation of universities in the framework of business models.

Methods: The approach of this research was qualitative, and it is called an applied research. Document analysis was used as the research method. The target group of this study consisted of all of the documents related to university business models and targeted sampling method based on criterion. After analyzing the documents, the findings will be discussed by a group of experts to validate them.

Results: Findings in the framework of cooperation and economic participation of the university were presented in two parts of the process and influential elements, and each part of the various elements and components shows an aspect of the cooperation of universities and their businesses. The analysis of the universities' business models shows that university can define its economic and social participation in society with one or more of its main functions (education, research, services), and act in accordance with them. Academic business models can also be used to enhance the university's economic participation, to design future higher education scenarios, to identify innovation routes, and also to profound and multilateral examination of the university as an economic institution.

Conclusion: The results indicate that by examining the nature and components of the university business models, an appropriate framework can be provided for designing an optimal university business model with emphasis on the economic development of the region for research and higher education policies.

Keywords: University, economic and social participation, business model, society

Cite this article: Khademi Kolehlou, Mohammad; Rahimi, Behrooz; Sayehvand, Zahra; Lotfi, Iman. (2021). Investigating the Economic and Social Participation of Universities in Society with a Focus on Business Models. *Higher Education Letter*, 14 (56):95-126 pages.

© The Author(s).

Publisher: Institute for Research & Planning in Higher Education & National Organization of Educational Testing

موسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی

نامه آموزش عالی

شماره ۱۷۶۰۸۰۰

سازمان آموزش عالی

بررسی چگونگی مشارکت اقتصادی و اجتماعی دانشگاه‌ها در جامعه با تمرکز بر مدل‌های کسب و کار

محمد خادمی کله‌لو^۱، بهروز رحیمی^۲، زهرا سایه‌وند^۳، ایمان لطفی^۴

۱. استادیار گروه جامعه و پیشرفت، پژوهشکده مطالعات فناوری، تهران، ایران نویسنده مسئول: Khademi@tsi.ir

۲. پژوهشگر گروه جامعه و پیشرفت، پژوهشکده مطالعات فناوری، تهران، ایران: rahimi.b@ut.ac.ir

۳. دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران: msayeh74@gmail.com

۴. دانشجوی دکتری مدیریت تکنولوژی، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، تهران، ایران: im.lotfi63@gmail.com

اطلاعات مقاله چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی سازوکار مشارکت اقتصادی و اجتماعی دانشگاه‌ها در چارچوب مدل‌های کسب و کار اجرا شده است.

روش پژوهش: رویکرد این پژوهش کیفی است که یک پژوهش کاربردی نامیده می‌شود و از تحلیل سند برای روش پژوهشی خود استفاده می‌کند. گروه هدف این پژوهش، تمامی مستندات مرتبط با مدل‌های کسب و کار دانشگاه و روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند مبتنی بر ملاک هستند. پس از تحلیل اسناد، یافته‌ها توسط گروهی از خبرگان به منظور اعتبارسنجی آنها به بحث گذاشته می‌شوند.

یافته‌ها: یافته‌ها در چارچوب‌های همکاری و مشارکت اقتصادی دانشگاه در دو بخش فرایند و عناصر تأثیرگذار ارائه شد که هر بخش از عناصر و مؤلفه‌های مختلف جنبه‌ای از همکاری دانشگاه‌ها و کسب و کارها را نشان می‌دهد. بررسی مدل‌های کسب و کار دانشگاه‌ها نشان می‌دهد که دانشگاه با یک یا چند کارکرد اصلی خود (آموزش، پژوهش، خدمات) می‌تواند مشارکت اقتصادی و اجتماعی خود را در جامعه تعریف کرده و در ذیل آن اقدام کند. همچنین می‌توان از مدل‌های کسب و کار دانشگاهی برای ارتقای مشارکت اقتصادی دانشگاه، طراحی مدل‌های کسب و کار برای سئاریوهای آینده آموزش عالی، شناسایی مسیرهای نوآوری و بررسی عمیق و چندجانبه دانشگاه به عنوان یک نهاد اقتصادی استفاده کرد.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان می‌دهند که با بررسی ماهیت و مؤلفه‌های مدل‌های کسب و کار دانشگاه، می‌توان چارچوبی مناسب به منظور طراحی مدل کسب و کار مطلوب دانشگاه با تأکید بر توسعه اقتصادی منطقه برای پژوهش‌ها و سیاست‌های آموزش عالی ارائه داد.

کلیدواژه‌ها: دانشگاه، مشارکت اقتصادی و اجتماعی، مدل کسب و کار، جامعه

استناد: خادمی کله‌لو، محمد؛ رحیمی، بهروز؛ سایه‌وند، زهرا؛ لطفی، ایمان (۱۴۰۰). بررسی چگونگی مشارکت اقتصادی و اجتماعی دانشگاه

در جامعه با تمرکز بر مدل‌های کسب و کار. نامه آموزش عالی، ۱۴، (۵۶)، صفحه ۹۵-۱۲۶.

ناشر: مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی و سازمان سنجش آموزش کشور حق مؤلف © نویسنده‌گان.

مقدمه

تعهد به توسعه اقتصادی منطقه نقشی است که برای دانشگاه‌های مدرن، تعریف و به عنوان نیاز جدیدی از اقتصاد و اجتماع پدیدار شده است. تغییرات در اقتصاد و اجتماع باعث شده تا دانشگاه‌ها با فعالیت نوآورانه در گیر چالش‌های محلی شده و به عنوان بازیگران محلی با سایر نهادها همکاری کنند. وجود دانشگاه در فرایند توسعه اقتصادی منطقه نتیجه یک جریان انتظامی با تغییرات است (لوکویس و زوتی^۱، ۲۰۱۷). دستیابی به توسعه اقتصادی نیازمند آموزش با استاندارهای بالاست (آموزش، نسل اول). همچنین پژوهش باکیفیت برای نوآوری ضرورت دارد (پژوهش محوری، نسل دوم) و در نهایت برای به کارگیری معنادار دانش و تأمین سرمایه انسانی برای توسعه اقتصادی لزوم نقش آفرینی دانشگاه به عنوان بازیگر محلی (نسل سوم) را نشان می‌دهد (پوسلت و همکاران^۲، ۲۰۱۹)؛ بنابراین لازم است همه مأموریت دانشگاه با هدف توسعه اقتصادی مورد توجه قرار گرفته و شکلی نوبه خود بگیرند. جدول (۱) خلاصه‌ای از ویژگی‌های نسل‌های مختلف دانشگاهی و مأموریت‌های آن را نشان می‌دهد.

جدول (۱) ویژگی‌های نسل‌های دانشگاه (ویسماء، ۲۰۰۹)

نسل سوم	نسل دوم	نسل اول	بعد
آموزش و پژوهش و کاربرد دانش	آموزش و پژوهش	آموزش	هدف
ایجاد ارزش افزوده	شناخت طبیعت	صیانت از حقیقت	نقش
حرفه‌ای‌ها و دانشمندان و کارآفرینان	حرفه‌ای‌ها و دانشمندان	حرفه‌ای‌ها	برون داد
انگلیسی (بین‌المللی)	ملی	لاتین	زبان
مدیریت حرفه‌ای	دانشمندان پاره‌وقت	رئیس (صدراعظم)	مدیریت

از مزایای پرداختن به نسل‌های دانشگاهی به‌ویژه دانشگاه نسل سوم (کارآفرین) که مأموریت خود را مشارکت در توسعه اقتصادی و کارآفرینی می‌داند بر جسته کردن نقش دانشگاه در بهبود توسعه اقتصادی منطقه، اشتغال و مهارت‌های فارغ‌التحصیلان، چگونگی استفاده از نتایج پژوهش‌ها و انتقال دانش و فناوری دانشگاه به اقتصاد محلی، ملی و جهانی توسط دانشجویان و استادان و کارکنان در شبکه‌ای قوی با سایر ذی‌نفعان یعنی جامعه، صنعت و دولت است؛ بنابراین برای پرداختن به چگونگی نقش آفرینی دانشگاه در توسعه اقتصادی و اجتماعی، بررسی ویژگی‌ها و مأموریت‌های دانشگاه نسل سوم و چگونگی همکاری و مشارکت‌های اقتصادی اجتماعی دانشگاه ضرورت دارد.

1. Lukovics & Zuti
2. Posselt et al
3. Wissema

همچنین، با توجه به هدف‌های پژوهش لازم است از ابزار اقتصادی مناسبی برای بررسی چگونگی مشارکت اقتصادی دانشگاه و توسعه و نوآوری منطقه‌ای استفاده کرد. مدل‌های کسبوکار ابزاری اقتصادی است که به دانشگاه استراتژی متنوعی برای خلق ارزش جدید اقتصادی – اجتماعی و انطباق با محیط را می‌دهد و انعطاف‌پذیری کافی برای بروز نوآوری به وجود آورد. ایده کاربرد مدل‌های کسبوکار^۱ (BM) در چهارچوب آموزش عالی می‌تواند به ایجاد درک مشترک چگونگی کنشگری دانشگاه در عرصه اقتصادی کمک کند. مدل کسبوکار امکان تفکری چندبعدی را برای ترکیب منابع و فرایند ارائه آموزش و پژوهش باکیفیت فراهم می‌کند و به طور شفاف ارتباط بین ذی‌نفعان، جریان درآمدی و هزینه‌ای و بروندادهای آموزشی را مشخص خواهد کرد؛ می‌توان ارزش پیشنهادی دانشگاه و ارتباط آن با بازگشت سرمایه را به روشنی مشخص و بر نتایج، کارایی و اثربخشی آموزش عالی تمرکز کرد و می‌توان بر اساس کارکردهای دانشگاه و امکاناتی که بوم کسبوکار دارد به تفسیر چگونگی مدل‌های کسبوکار دانشگاه و تأثیر آن به کنشگری و مشارکت اقتصادی دانشگاه پرداخت. متناسب با هدف‌های ذکر شده، در پژوهش حاضر با پاسخگویی به پرسش‌های زیر، چگونگی مشارکت اقتصادی و اجتماعی دانشگاه‌ها بر اساس مدل‌های کسبوکار بررسی می‌شود.

۱- دانشگاه نسل سوم و مأموریت‌های آن چه نقشی در ارتقای همکاری و مشارکت اقتصادی و اجتماعی دانشگاه‌ها دارد؟

۲- همکاری و مشارکت دانشگاه‌ها با کسبوکارها دارای چه ابعاد، مؤلفه و عناصری است؟

۳- مشارکت اقتصادی و اجتماعی دانشگاه‌ها بر اساس کارکردهای آن در جامعه در قالب مدل کسبوکار چگونه است؟

مبانی نظری و پیشینه پژوهش

آموزش عالی سازمانی است که در همه جوامع، کارکردهای مهمی دارد و آمیزه خاصی از نقش‌های فرهنگی و ایدئولوژیکی، اجتماعی و اقتصادی، آموزشی و علمی واگذار شده به آنها است. دانشگاه‌ها که نماد بارز آموزش عالی هستند، درواقع، نهادهای چندمنظوره و چندمحصولی هستند که در ایجاد و انتقال ایدئولوژی، گزینش نخبگان و نخبه‌سازی، توسعه اجتماعی و ارتقای آموزشی، تولید و کاربرد دانش و آموزش نیروی کار ماهر نقش اساسی دارند. به طور کلی، دانشگاه‌ها در تمام فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی جوامع معاصر نقش دارند (دویت^۲، ۲۰۲۰، ص^۳). رشد آموزش عالی با این دیدگاه که سرمایه انسانی برای پیشرفت اقتصادی و اجتماعی ضروری است، شکل گرفته است؛ مجموعه‌ای از داده‌های بین‌المللی ۷۸ کشور نشان می‌دهد که به طور متوسط ۱۰ درصد افزایش ظرفیت دانشگاه در یک منطقه می‌تواند ۴٪ درصد درآمد منطقه را فرازیش دهد (والرو و رینین^۳، ۲۰۱۶).

1. Business Model

2. De Wit

3. Valero & Reenen

درواقع، مؤسسانی که در راستای آموزش عالی ایجاد می‌شوند، فرایند فعالیت در خروجی اقتصاد هر جامعه‌ای را پیدا می‌کنند و توسعه پایدار مستلزم کارکردهای هوشمندانه نظام و زیرنظام‌های آموزش عالی است. بنابراین، جایگاه دانش به عنوان منبعی ارزشمند رشد اقتصادی و اجتماعی، دستیابی به اقتصاد مبتنی بر دانش موجب ایجاد انتظاری جدید از دانشگاه در جهت ایفای نقش جدید به عنوان تجاري سازی پژوهش‌ها در کنار نقش‌های دانشگاه‌های نسل دوم شده است (تودورویچ و همکاران^۱، ۲۰۱۵). در نسل سوم دانشگاه‌ها، خروجی ارزشمندی به نام کارآفرین در کنار حرفه‌ای‌ها و علمی‌ها ایجاد شده است که نقش اساسی در استقرار کسب‌وکارهای اقتصادی فراهم کرده است. دلایل زیادی در کشورهای توسعه‌یافته برای حرکت از دانشگاه‌های نسل اول به سمت ایجاد و تحقق دانشگاه‌های نسل سوم وجود دارد، از جمله این دلایل می‌توان به فهم عمومی و علمی از توسعه اقتصادی به عنوان تابعی از آموزش عالی، افزایش علم و فناوری در توسعه اقتصادی اشاره کرد (فیلپات و همکاران^۲، ۲۰۱۱) در واقع همچنان که دانش برای نوآوری و توسعه کسب‌وکار جدید مهم‌تر شده و بخش رو به افزایشی از جامعه به آموزش عالی وارد می‌شوند، دانشگاه‌ها نقش مهم‌تری در نوآوری بازی می‌کنند. ورود دانشگاه‌ها به تجارت دانش و فناوری از یک مزیت به یک ضرورت تبدیل شده است. جهت گیری فعالیت‌های دانشگاه کارآفرین در جهت سوددهی و کسب مزیت‌های رقابتی اقتصاد است (دابیک و همکاران^۳، ۲۰۱۵) و همچنین توسعه اقتصادی و رقابت افزایش و به فعالیت اساسی برای دستیابی به هدف تبدیل می‌شود و دانشگاه‌ها به ایجاد شبکه‌ها تمایل پیدا می‌کنند (لنجلیل^۴، ۲۰۰۴). در حال حاضر، دانشگاه‌ها به عنوان مهم‌ترین بخش تولید و عرضه دانش با چالش پاسخگویی بهتر به نیازها و انتظارات جامعه روبرو هستند؛ از این‌رو، باید تلاش‌های زیادی برای انتقال، به کارگیری دانش و استفاده از آن در بخش‌های اقتصادی، اجتماعی و صنعت انجام پذیرد (کربی و همکاران^۵، ۲۰۱۱). شکل گیری انتظارات درباره مشارکت مستقیم دانشگاه‌ها در رشد اقتصادی، باعث شده دانشگاه‌ها به وگذاری پنلت، ایجاد دفاتر انتقال فناوری و اصلاحات روند تجاري سازی و کسب‌وکار را آغاز کنند (بالدینی و همکاران^۶، ۲۰۰۶). در دهه‌های اخیر، تحولات گسترده جهانی تأثیرات عمیق اجتماعی-اقتصادی را به همراه داشته و فشار را بر آموزش عالی به طور تصاعدي افزایش داده است. در این میان، دانشگاه معاصر با چالشی دوسویه روبرو است. از یکسو، از دانشگاه‌ها ناظر می‌رود که مسئولیت‌های جدیدی افزون بر آموزش و پژوهش، همانند توسعه منطقه‌ای اقتصادی و اجتماعی، کاهش بودجه عمومی و مهارت‌دار شدن دانشجویان را پذیرا شوند، رفتار کارآفرینانه داشته و پیگیر تجاري سازی دستاوردهای تحقیقاتی و زایش شرکت‌های فناورانه دانشگاهی باشند و از سوی دیگر، دولتی که با محدودیت تأمین منابع مالی دانشگاه روبرو است. ترکیب این دو عامل، فشار

1. Todorovic et al
2. Philpott et al
3. Dabic et al
4. Lengyel
5. Kirby et al
6. Baldini et al

فرایندهای را برای کاهش هزینه‌های عمومی، ظهور مطالبات ناشی از دیگر سیاست‌های اجتماعی و به طور کلی بازنگری در رابطه دولت و نهادهای عمومی بر بودجه عمومی دانشگاه اعمال کرده است (جهرمی و همکاران، ۱۳۹۴)؛ بنابراین در شرایطی که کارکرد دانشگاه به عنوان نهادی برای ایجاد و توزیع دانش اهمیت جدیدی می‌یابد و در راستای تحقق مفاهیم جهان‌شمول مانند جهانی‌سازی و اشتراک‌گذاری دانش و فناوری در سطح عمومی مسئله ایجاد بستر و سازوکارهای مشترک به عنوان راهنمای کاربردی در جهت تعامل هر چه بهتر و اثربخش همکاری میان دانشگاه با کسب و کار (صنعت) بیش از پیش احساس می‌شوند.

در راستای ضرورت همکاری دانشگاه‌ها و کسب و کارها، یعقوبی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهش خود تجاری‌سازی دانش مبتنی بر نقش دوسوتوانی سازمانی^۱ در آموزش عالی را بررسی کردند. در این پژوهش دوسوتوانی سازمانی که به قابلیت مدیریت بر کسب و کار و سازگاری همزمان با تحولات پیرامون سازمان اشاره دارد، در خصوص کاربرد این مفهوم در نظام آموزش عالی تأکیده شده است که دانشگاه‌ها علاوه بر آموزش و پژوهش، مسئولیت وظایف اقتصادی را باید بر عهده بگیرند. نتایج این پژوهش، ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های تجاری‌سازی دانش مبتنی بر دوسوتوانی سازمانی را در قالب ^۲ بعد شامل «تجاری‌سازی دانش مبتنی بر دوسوتوانی ساختاری، دوسوتوانی مدیریتی، دوسوتوانی زمینه‌ای و دوسوتوانی نوآوری» و ^۳ ۱۰ مؤلفه جدایی مکانی، ساختارهای موازی، حمایت‌های مدیران، اقدامات توائمندساز مدیر، اقدامات انگیزشی مدیر، اقدامات فرصت‌آفرین مدیر، نهادی، فرد، نوآوری اکتشافی و نوآوری بهره‌بردارانه شناسایی کرده است. در پژوهش دیگری، احمدلو و همکاران (۱۳۹۹) با این هدف که در اقتصادهای مبتنی بر دانش، اکوسيستم‌های نوآوری مبتنی بر دانشگاه از نقش تعیین‌کننده‌ای در توسعه اقتصادی برخوردار هستند، به فراترکیب عوامل مؤثر بر شکل‌گیری و توسعه اکوسيستم نوآوری مبتنی بر دانشگاه پرداختند. بر اساس چارچوب نهایی پژوهش مذکور، عوامل مؤثر بر شکل‌گیری و توسعه اکوسيستم‌های نوآوری مبتنی بر دانشگاه در قالب ^۴ بعد اصلی «سیاست‌گذاری و مدیریت راهبردی»، «فرهنگ‌سازی و هدایت‌گری»، «نظام‌مندی فعالیت‌های دانشگاه»، «ایجاد و توسعه زیرساخت‌ها»، «ساختارها و تعاملات» و «عوامل محیطی» دسته‌بندی شد.

از سویی دیگر، نتایج پژوهش مارات و همکاران^۵ (۲۰۲۰) که در خصوص دانشگاه‌های آینده، بررسی و مطالعه کرده‌اند، نشان داد که برای رسیدن به کسب و کارهای پایدار، مدیریت دانشگاهی در نظام آموزش عالی باید آموزش ببینند و در نهایت رهبرانی در این نظام انتخاب شوند که به توسعه کسب و کار کمک کنند. درواقع، در این پژوهش چند عامل برای رسیدن به کسب و کار پایدار با سرمنشأ آموزش عالی مورد توجه قرار گرفته است که عبارت‌اند از؛ فناوری اطلاعات، تجاری‌سازی بر اساس نیازمندی و جانشین‌پروری بر اساس تفکر کسب و کار پایدار. در پژوهشی دیگر عباس^۶ (۲۰۱۹)، همکاری دانشگاه و دولت برای تولید و تجاری‌سازی دانش جدید

1. Organizational Ambiguity

2. Marathe et al

3. Abbas

برای استفاده در صنعت را بررسی کردند و اینکه همکاری پژوهشی دوچانبه چگونه می‌تواند منبع تولید دانش و تجاری‌سازی برای استفاده در صنعت باشد؟ نتایج نشان داد، دولت در چین نقش غالب در روند ایجاد دانش و تجاری‌سازی دارد. همچنین، همکاری منبع تولید دانش جدید است و دولت با تأمین بودجه دانشگاه‌ها و ایجاد یک فضای پژوهشی آنها از منابعی مانند نیروی انسانی ماهر، آزمایشگاه‌ها و تجهیزات برای انجام وظایف در یک بازه زمانی مشخص استفاده می‌کند.

در همین زمینه، نتایج به دست آمده از تحلیل نتایج مطالعات انجام شده در کشورهای عضو اتحادیه اروپا نشان می‌دهند که سطح نتیجه همکاری دانشگاه با کسب و کار جایی است که همکاری دانشگاه با کسب و کار برای خلق ارزش برای هر دو دانشگاهیان و کسب و کار اتفاق می‌افتد. نیروی بالقوه قابل توجهی برای توسعه همکاری دانشگاه با کسب و کار در اروپا وجود دارد به طوری که هنوز در مراحل اولیه توسعه است. در جدول (۲)، نمونه‌ای از همکاری دانشگاه‌ها و کسب و کارها در اکوسیستم اروپا ارائه شده است؛

جدول (۲) انواع همکاری دانشگاه‌ها و کسب و کارها در اکوسیستم اروپا (دیوی و همکاران^۱، ۲۰۱۲)

توصیف	نوع همکاری دانشگاه با کسب و کار	زمینه مفهومی
فعالیت‌های تحقیق و توسعه مشترک، قراردادهای پژوهشی، مشاوره تحقیق و توسعه، همکاری در نوآوری، انتشارات مشترک محققان/دانشمندان بنگاه، نظرارت مشترک اینها توسط محققان/دانشمندان بنگاه در همکاری با پژوهش‌های کسب و کار و دانشجویی در همکاری با کسب و کار	همکاری در تحقیق و توسعه	همکاری مرتبط با تحقیق و توسعه
تجاری‌سازی نتایج علمی تحقیق و توسعه با کسب و کار از طریق شرکت‌های رایشی، کشف اختراقات، پتنت کردن و لیسانس‌ها	تجاری‌سازی نتایج تحقیق و توسعه	
جابجایی موقت یا دائمی استادان یا پژوهشگران از مؤسسات آموزش عالی به کسب و کار و کارمندان، مدیران و محققان از کسب و کار به مؤسسات آموزش عالی	جابه جایی دانشگاهیان جابه جایی دانشجویان	همکاری در جابه جایی
فرایند خلق مشترک یک محیط یادگیری با اعضای جامعه کسب و کار شامل خلق برنامه دوره‌های ثابت یا تجربیات برنامه‌ریزی شده	توسعه و ارائه برنامه درسی	
یادگیری مادام‌العمر زندگی از طریق مؤسسه آموزش عالی چه رسمی یا غیررسمی بر می‌گردد.	یادگیری مادام‌العمر	همکاری بدون قرارداد
اقدامات درون یا درگیر با مؤسسه آموزش عالی برای خلق کسب و کارهای خطرپذیر جدید یا فرهنگ توسعه و نوآورانه درون مؤسسه آموزش عالی در همکاری با کسب و کار	کارآفرینی	
همکاری بین مؤسسه آموزش عالی و کسب و کار در سطح مدیریتی مؤسسه آموزش عالی یا بنگاه	حکمرانی	

1. Davey et al

نتایج به دست آمده از آزمون همبستگی روابط درونی انواع همکاری دانشگاه با کسب و کار نشان می دهد که همکاری در تحقیق و توسعه و تجاری سازی نتایج تحقیق و توسعه به طور قابل انتظاری به شدت به هم وابسته هستند، در حالی که رابطه متوضط بین دو نوع جابه جایی وجود دارد. نهایتاً یک رابطه متوضط در میان توسعه و ارائه برنامه درسی، یادگیری مدام‌العمر، کارآفرینی و حکمرانی وجود دارد که نشان می دهد، این حوزه‌ها در اکثر موارد همکاری به طور مشابهی توسعه یافته یا کم توسعه هستند (دیوی و همکاران، ۲۰۱۲).

روش پژوهش

رویکرد پژوهش حاضر کیفی و از نظر هدف از جمله پژوهش‌های کاربردی بوده و از روش پژوهش تحلیل مستندات استفاده شده است. تحلیل مستندات عمدها با هدف کاوش مستندات علمی و بررسی ابعاد و زوایای مختلف آنها انجام می شود. باون^۱ (۲۰۰۹) معتقد بود در تحلیل مستندات، پژوهشگر به دنبال بررسی معنی و ابعاد پنهان و آشکار یک سند است (به نقل از یادگارزاده و فاطمی، ۱۳۹۷؛ بنابراین در گام اول پژوهش، تمام مستندات (جامعه هدف این پژوهش) مرتبط با دانشگاه نسل سوم و چگونگی مشارکت اقتصادی آن با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و جستجو در پایگاه‌های اطلاعاتی گردآوری شد. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند^۲ مبتنی بر ملاک بود. در این روش، هدف پژوهشگران انتخاب مواردی است که بتوانند بیشترین اطلاعات را به دست دهند (کرسویل^۳، ۲۰۰۸). بدین معنا که اسناد مکتبی که با موضوع پژوهش بیشترین همخوانی و ارتباط را داشتند، گردآوری و تحلیل شدند. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از مهم‌ترین تکنیک‌های بازخوانی متون و مطالعه متابع استفاده شد؛ بنابراین از فنون؛ «طبقه‌بندی و جدول‌های مفهومی» برای تلخیص مطالب شامل (مفهوم‌ها، راهکارها، عوامل، مؤلفه‌ها و غیره) و «تقلیل داده‌ها» که مربوط به تقلیل داده‌ها به وا-زمینه‌مندسازی متن^۴ و زمینه‌مندسازی مجدد متن می‌شود و از مراحل آن شامل تجزیه و خلاصه کردن، انواع کدگذاری (خلاصه‌سازی، استخراج مفاهیم کلیدی، مقوله‌بندی) استفاده شد. در گام دوم پژوهش، به منظور اعتباریابی نتایج تحلیل اسناد در قالب چک همکاران طی یک جلسه ۴ ساعته در اختیار^۴ تن از خبرگان حوزه دانشگاه و کسب و کار قرار گرفت و از آنها خواسته شد که نظر خود را نسبت به مقوله‌های استخراج شده، ابراز کرده و میزان همخوانی چارچوب و عناصر را با رویکرد پژوهش مشخص کنند. در نهایت پس از گردآوری نظرات، اصلاحات (فنی، نگارشی، محتوایی و روایی) مدنظر خبرگان درخصوص هر یک از عناصر این مدل اعمال و برای تأیید اصلاحات مجدد^۵ به خبرگان بازگردانده و تأیید مجدد شد.

1. Bowen

2. Purposeful

3. Creswell

4. De-Contextualization

یافته‌ها

به منظور پاسخگویی به پرسش‌های پژوهش، به بررسی اکتشافی منابع و پیشینه پژوهش و جستجوی مطالعات اقدام شد. نخست برای درک چگونگی همکاری و مشارکت‌های اقتصادی و اجتماعی دانشگاه با جامعه و کسب‌وکارها ادبیات دانشگاه نسل سوم بررسی شد و گزارش مستند ۵۲ کشور اروپایی که دارای اقدامات خوب^۱ در زمینه همکاری دانشگاه‌ها با کسب‌وکارها^۲ در بازه زمانی (۲۰۱۱-۲۰۱۹) بودند وارد فرایند بررسی و تحلیل شدند. سپس با توجه به فعالیت‌ها و کارکردهای دانشگاه برای همکاری‌های اقتصادی پژوهش‌های مربوط به مدل‌های کسب‌وکار دانشگاه با هدف همکاری و مشارکت اقتصادی بررسی شد. نتایج تحلیل و بررسی مدل‌های کسب‌وکار نشان داد، هر یک از آنها با تمرکز بر یک یا برخی از کارکردهای اصلی خود مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه را تعریف کرده و در ذیل آن اقدام می‌کند. سپس هشت بوم کسب‌وکار دانشگاه با توجه به ارزش‌های پیشنهادی دانشگاه با هدف‌های کارآفرینانه و اقتصادی برای دانشگاه شناسایی شد که در بازه زمانی (۲۰۱۱ تا ۲۰۱۸) توسط پژوهشگران بین‌المللی اجرا شده بود. در ادامه نتایج تحلیل یافته‌ها متناسب با هر یک از پرسش‌های پژوهش ارائه می‌شود.

۱- دانشگاه نسل سوم و مأموریت‌های آن چه نقشی در ارتقای همکاری و مشارکت اقتصادی و اجتماعی دانشگاه‌ها دارد؟

از آنجا که مفهوم دانشگاه نسل سوم به طور خاص بر درک اقتصادی دانشگاه به عنوان یک شرکت یا بنگاه تمرکز دارد که به خلق ارزش برای جامعه می‌پردازد (گاس و رایچ^۳، ۲۰۱۶)، بررسی دانشگاه نسل سوم و ویژگی‌های آن به درک چگونگی همکاری و مشارکت اقتصادی دانشگاه با جامعه کمک می‌کند. دانشگاه نسل سوم مأموریت متفاوتی از سایر نسل گذشته دانشگاه دارد: هدف اصلی دانشگاه نسل سوم توسعه اقتصاد دانش‌بنیان با تقویت توانایی نوآورانه در مناطق است. به طور خاص هدف دانشگاه کارآفرین عملاً تأمین سرمایه انسانی برای پاسخ به تغییرات بازار و ثانیاً تسهیل ایجاد و توسعه کسب‌وکارهای دانش‌بنیان با ایجاد و انتقال دانش و سرمایه‌های کارآفرینی است (اوتل^۴، ۲۰۱۹).

دانشگاه‌های نسل سوم با منابع و سرمایه فکری و انسانی خود به طور آشکار ظرفیت نوآوری منطقه‌ای را تقویت می‌کنند. آنها دانش (تخصص، فناوری) را از طریق (پژوهشگران، دانشجویان، استادان و کارآفرینان) منتشر کرده و از طریق مأموریت‌های متمرکز بر توسعه اقتصادی رهبری می‌کنند تا با ساختارهای برنامه‌ریزی (شبکه‌ها و مشارکت‌های متقابل) همکاری کنند. سرانجام اینکه دانشگاه به عنوان وسیله برای اجرای سیاست‌های نوآوری

1. Best practice

۲. برای دسترسی به گزارش‌های ۵۲ کشور می‌توان به سایت www.ub-cooperation.eu/index/casestudies مراجعه کرد.

3. Gaus & Raith

4. Oztel

در سیستم‌های ملی و فراملی عمل می‌کند. تمرکز و قربات جغرافیایی با منابع اختصاص یافته (تخصصی)، اثرات هم فزاینده را ایجاد می‌کند که ظرفیت یک منطقه را برای نوآوری تقویت می‌کند. این امر از طریق مقیاس اقتصادی (در تولید دانش)، ترکیب ایده‌ها (از طریق تعاملات میان‌رشته‌ای) و تعامل چهره‌به‌چهره (که فناوری آن را تسهیل می‌کند) حاصل می‌شود، همچنین باعث کاهش هزینه‌های تولید دانش و خطرات ناشی از بهره‌برداری از آن می‌شود. به همین دلیل، دانشگاه کارآفرین می‌تواند بر توسعه محلی تأثیر داشته باشد (گوریو و همکاران^۱، ۲۰۱۵). با اینکه دانشگاه نسل سوم توسعه اقتصادی را از مأموریت‌های اصلی خود می‌داند اما همچنان دو مأموریت اصلی خود یعنی آموزش و پژوهش را نجات می‌دهد. در حالی که تدریس محتوای خاص در آموزش یک دوره ضروری است اما آموزش به عنوان یک مأموریت اصلی دانشگاه کارآفرین به دو شیوه اتفاق می‌افتد:

- آموزش کارآفرینی به یک عنصر اصلی در برنامه درسی تبدیل می‌شود. شکل نوآورانه از تدریس (کارآفرینی در فعالیت‌های تدریس) به طور فعال دنبال می‌شود تا دانشجویان در معرض جریان‌های دنیای کسب و کار قرار گیرند و سطح اشتغال و کارآفرینی فارغ‌التحصیلان افزایش یابد.

- پژوهش همچنین یکی دیگر از عناصر مأموریت دانشگاهی باقی می‌ماند، اما بازهم با افزایشی چشمگیر در کاربرد دانش و تجاری‌سازی پژوهش همراه است (ازتل، ۲۰۱۹). پژوهش‌های بنیادی در این زمینه برای پیشرفت اصول و علوم مهم است و نقش مهم آن در پیشرفت اجتماعی کاملاً واضح است. با این حال، انتقال دانش و کاربرد فعل آن از طریق مکانیسم‌هایی چون (انکوباتورها، پارک علمی و فناوری، حفاظت از سرمایه فکری، مجوزها و انجمن‌های انتقال دانش و غیره) ترویج می‌شود.
- مأموریت سوم یعنی توسعه اقتصادی، دانشگاه کارآفرین را فعالانه در گیر شبکه‌های ناهمگن و پراکنده با بازیگران و ذی‌نفعان بخش دولتی و خصوصی می‌کند. با انتقال دانش، فناوری و نوآوری به جامعه، گسترش آموزش‌های مدام و افزایش تعامل و مشغولیت با جامعه سعی در اجرای مأموریت سوم خود دارند.
- انتقال فناوری یکی از ابعاد اصلی مأموریت سوم است که تحت تأثیر فشارهای شدید برای شکل‌گیری اقتصاد دانش‌بنیان و کشف روش‌های مختلف برای تولید و گسترش دانش شکل گرفته است. بخش صنعت به طور مستمر به دنبال دانش جدید رمزگذاری شده است تا بتواند نوآوری داشته باشد و رشد کند. فعالیتی که امکان تبادل مؤثر دانش را از تولیدکننده به کاربر می‌دهد «انتقال فناوری^۲» نامیده می‌شود. انتقال فناوری، کاربرد اطلاعات (در قالب نوآوری‌های فناورانه) است (کانینگهام و همکاران^۳، ۲۰۱۹). انتقال فناوری، پژوهش‌های بنیادی را به پژوهش‌های کاربردی (حل مسئله) برای توسعه، کاربرد و تطبیق و انتشار یک فناوری کلی متصل می‌کند. با افزودن یک بعد اجتماعی به تعریف، انتقال فناوری یک فرایند یادگیری اجتماعی – فنی و

1. Guerrero et al
2. Technology Transfer
3. Cunningham

فرایند توسعه نامیده می‌شود. جایی این فناوری‌ها به عنوان یک زیرساخت اجتماعی تلقی می‌شود که انتخاب و ارزش‌های انسانی در نتیجه تأثیر می‌کند. سرانجام تعریف‌های اخیر جنبه تجاری دانش را برجسته می‌کند. انتقال فناوری فرایندی است که توسط آن فناوری توسعه یافته در دانشگاه‌ها به محصولات قابل فروش تبدیل می‌شوند (همان). با توجه به مأموریت‌ها و رسانی‌های پیشین دانشگاه نسل سوم با هدف کنشگری و مشارکت در توسعه اقتصادی منطقه تغییر شکل داده و حتی مأموریت جدید با عنوان کارآفرینی دانشگاه به دنبال دانش و فناوری به اقتصاد و جامعه است. با مرور مأموریت‌های دانشگاه نسل سوم، در پرسش دوم پژوهش به شرح دقیق چارچوب‌ها و عناصر مشارکت و همکاری دانشگاه و کسب و کار اقدام می‌شود.

۲- همکاری و مشارکت دانشگاه‌ها با کسب و کارها دارای چه ابعاد، مؤلفه و عناصری است؟

بهمنظور پاسخگویی به پرسش دوم پژوهش و برای تبیین ساختار چارچوب پیشنهادی به مرور و تحلیل ساختار مدل‌های کسب و کار دانشگاه با رویکرد چگونگی مشارکت اقتصادی و اجتماعی آنها اقدام شد. به همین منظور با استفاده از تکنیک‌های بررسی منابع که شامل طبقه‌بندی و جدول‌های مفهومی و تقلیل داده‌ها می‌شد، تاخیص مطالب و کدگذاری صورت گرفت. در نهایت، ابعاد و عناصر و مؤلفه‌های مدل‌های مذکور، در قالب ۶۷ گزاره مفهومی، استخراج و سپس این گزاره‌ها در قالب ۲۶ مقوله فرعی و ۹ مقوله اصلی تجمعی شدند و سرانجام با ترکیب تمامی گزاره‌ها و مقوله‌ها چارچوب پیشنهادی مدل کسب و کار دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه در دو زمینه اصلی فرایند و عناصر تأثیرگذار تبیین شد. در جدول (۳)، مفاهیم و مقوله‌های ابعاد، مؤلفه و عناصر چارچوب پیشنهادی مدل کسب و کار دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه ذکر شده است.

جدول (۳) خلاصه عناصر موجود در چارچوب همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها

زمینه اصلی	مقوله اصلی	تعريف	مقوله فرعی	گزاره مفهومی
۱۱۴	۹۹۷	منابعی که برای انجام فعالیت‌های همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها استفاده شده است.	انسانی	- دانشجویان - پژوهشگران - استادان - تسهیلگران - مدیران
۱۱۵	۹۹۸		مالی	- بودجه دولت در زمینه همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها - بودجه کسب و کارها در زمینه همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها - بودجه دانشگاه‌ها در زمینه همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها
۱۱۶	۹۹۹		فیزیکی	- تجهیزات در زمینه همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها - امکانات در زمینه همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها

گزاره مفهومی	مفهومه فرعی	تعریف	مفهومه اصلی	زمینه اصلی
- برنامه درسی مشترک - برنامه های یادگیری مستمر - تبادل دانشجو	آموزشی	اقداماتی که برای ایجاد نتایج مورد انتظار در زمینه همکاری دانشگاهها با کسب و کارها به کار گرفته می شود.	فعالیت	از
- تبادل حرفه ای - تحقیق و توسعه	پژوهشی			
- تجاری سازی تحقیق و توسعه - کارآفرینی	ارزش آفرینی			
- مشارکت - پشتیبانی	مدیریت			
- خروجی اعضا هیئت علمی و دانشجویان	فردي	محصولات، خدمات یا دیگر خصوصیات که به عنوان نتیجه مستقیم فعالیت های همکاری دانشگاهها با کسب و کارها رائه می شوند.	خدمات	از
- خروجی همکاری دانشگاهها با کسب و کارها	سازمانی			
- پیامدهای اعضا هیئت علمی و دانشجویان	فردي	نتایجی که از خروجی های همکاری دانشگاهها با کسب و کارها سر بر زمی شوند و مستقیماً بر ذی نفعان تاثیر می گذارد.	نتیجه	از
- پیامدهای همکاری دانشگاهها با کسب و کارها	سازمانی			
- صنعت، علم، جامعه	اجتماع			
- تأثیرات اعضا هیئت علمی و دانشجویان	فردي	پیامدها یا تغییرات اجتماعی، اقتصادی، مدنی و/یا منطقه ای منتج شده از دستاوردهای موردنظر یا غیرمنتظره	نتیجه	از
- تأثیرات همکاری دانشگاهها با کسب و کارها	سازمانی			
- صنعت، علم، جامعه	اجتماع			
- سازوکارهای اقتصادی و مالی	سیاست ها	مدخلات در قالب سیاست ها، راهبردها، سازوکارهای ساختاری مردم نهاد، از همکاری دانشگاهها با کسب و کارها پشتیبانی می کنند.	دانشگاه های راهبردی	دانشگاه های راهبردی
- سازوکارهای ناظری				
- سایر سازوکارهای سیاسی				
- پیش نویس سازوکارهای راهبردی				
- اجرای سازوکارهای راهبردی				
- سازوکارهای ساختاری مردم نهاد	ساختارها			
- سازوکارهای ساختاری مستقر در دفتر / مرکز				
- سازوکارهای ساختاری مبتنی بر برنامه				
- سازوکارهای ارتباطی و تبادلی	عملیات			
- سازوکارهای پیوندی و پشتیبانی				
- سازوکارهای آموزشی و درس گروهی				

گزاره مفهومی	مفهوم فرعی	تعریف	مفهوم اصلی	زمینه اصلی
<ul style="list-style-type: none"> - موانع آگاهی - موانع تأمین مالی و منابع همکاری - موانع داخلی دانشگاه - موانع نتایج - موانع فرهنگی 	موانع	عامل‌هایی که می‌توانند تأثیر مثبت یا منفی در همکاری دانشگاه‌ها با کسب‌وکارها داشته و در کوتاه‌مدت یا میان‌مدت اصلاح شوند.	عامل‌های تأثیرگذار	عنصر تأثیرگذار
<ul style="list-style-type: none"> - منطقی - زمینه‌ای 	تسهیلگران			
<ul style="list-style-type: none"> - ارتقا - تحقیق - آموزش و اعتبار - جامعه - تأمین مالی 	انگیزانده‌ها			
<ul style="list-style-type: none"> - جنسیت - سن - حوزه‌های دانش - تجربه اضایی هیئت علمی در کسب‌وکارها - تجربه اضایی هیئت علمی در دانشگاه‌ها 	فردي	خصوصیات فردی، سازمانی یا اجتماعی که می‌توانند تأثیر مثبت یا منفی بر همکاری دانشگاه‌ها با کسب‌وکارها داشته باشند.	بنیاد	بنیاد
<ul style="list-style-type: none"> - نوع دانشگاه یا مؤسسه آموزش عالی - اندازه دانشگاه یا مؤسسه آموزش عالی 	سازمانی			
<ul style="list-style-type: none"> - سیاسی - اقتصادی - اجتماعی - فناورانه - حقوقی 	محیطی			
<ul style="list-style-type: none"> - واسطه‌گران (میانجی‌گرها) - جامعه - دانشگاه - کسب‌وکار - دولت 	ذی‌نفعان اصلی	به بازیگران و گروه‌های اشاره دارد که نقشی تأثیرگذار/پذیر بر اکوسیستم همکاری دانشگاه‌ها با کسب‌وکارها دارند.	وقتی	وقتی

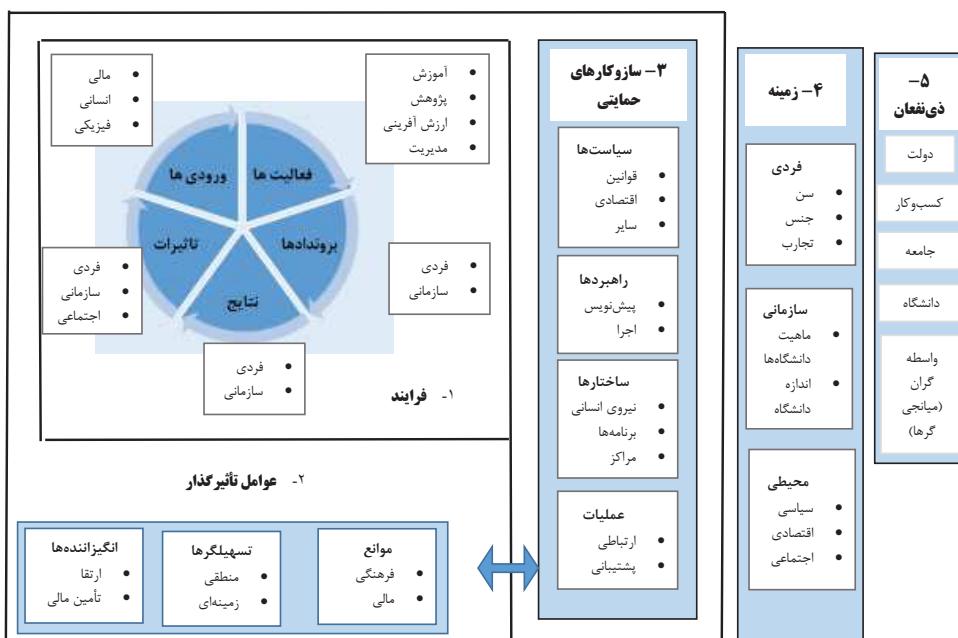
همان‌طور که در جدول (۳) دیده می‌شود، چارچوب پیشنهادی مدل کسب‌وکار دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه دارای دو زمینه اصلی شامل فرایند و عناصر تأثیرگذار است. بخش فرایند، مربوط به پنج فرایند همکاری دانشگاه‌ها با کسب‌وکارها است که عبارت‌اند از: رودی‌ها (منابع مورد استفاده برای تحقق فعالیت‌های همکاری دانشگاه و کسب‌وکار)، فعالیت‌ها (۱۴ نوع اقدام همکاری دانشگاه‌ها با کسب‌وکارها برای دستیابی به دستاوردهای موردنظر در حوزه‌های آموزش، پژوهش، ارزش‌آفرینی و مدیریت)، بروندادها (محصولات، خدمات یا دیگر خصوصیات که به عنوان نتیجه مستقیم فعالیت‌های همکاری دانشگاه‌ها با کسب‌وکارها ارائه می‌شوند)؛ و در نهایت منظور از عناصر تأثیرگذار، عامل‌هایی است که می‌توانند تأثیری بر همکاری دانشگاه‌ها

با کسب و کارها داشته باشند و در دوره های کوتاه / میان مدت به عنوان موانع، انگیزاندنه ها یا تسهیلگران بر مبنای اینکه آیا آنها ماهیت مثبت هستند یا منفی، طبقه بندی می شوند. هر کدام از این عامل ها را می توان از دو طرف دانشگاه ها و کسب و کارها مورد بحث و بررسی قرار داد. این عامل ها شامل موانع (موانع دانشگاه ها برای همکاری با کسب و کارها و موانع کسب و کارها برای همکاری با دانشگاه ها)، تسهیلگران (تسهیلگران دانشگاه ها در همکاری با کسب و کارها و تسهیلگران کسب و کارها در همکاری با دانشگاه ها) و انگیزاندنه ها (انگیزه های دانشگاه ها از همکاری با کسب و کارها و انگیزه های کسب و کارها از همکاری با دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی) هستند.

ارعناصر تأثیرگذار دیگر، سازو کارهای حمایتی از همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها خواهد بود، این سازو کارها عبارت اند از: سیاست ها (قوانين، تأمین مالی، سازمان ها یا اطلاعات خلق شده توسط دولت های منطقه ای، ملی و بین المللی برای حداکثر کردن عملکرد اقتصادی، رفاه یا دیگر هدف های سیاستی بلندمدت یک منطقه با تمرکز یا در ارتباط با همکاری با کسب و کارها)، راهبردها (پیش نویس یا پیاده سازی برنامه ها، روش ها یا مجموعه اقدام های بین وظیفه ای سطح بالا در مؤسسه آموزش عالی که آن را برای دستیابی به هدف های بلندمدت ش در رابطه با همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها توانمند می سازد)، ساختارها (نیروی انسانی و برنامه های نهادی خلق شده به عنوان نتیجه تصمیمات راهبردی سطح بالا درون «مرتبط با» مؤسسه آموزش عالی که همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها را توانمند می سازد) و عملیات (فعالیت ها یا رویداد های دارای ماهیت کاربردی که توسط مؤسسه آموزش عالی برای خلق و پشتیبانی از همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها انجام می گیرند).

زمینه همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها ارعناصر تأثیرگذار دیگر است. این عنصر به بررسی ویژگی ها و شرایط فردی، سازمانی و محیطی می پردازد که می توانند تأثیرگذار باشند. این عنصر به بررسی ویژگی ها با کسب و کارها داشته باشند و نمی توانند در دوره میان مدت تغییر داده شوند. زمینه همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها دارای مؤلفه های بالقوه و بالفعل بسیاری است که از دیدگاه سیستمی می تواند بر اکوسیستم همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها تأثیر بگذارد یا از آن تأثیر بپذیرد. در سطح فردی و سازمانی، برخی از این عامل ها عبارت اند از: تأثیر دانشگاه (هر چه تعداد سال هایی که یک دانشگاهی با مؤسسه آموزش عالی کار می کند، بیشتر باشد، آنها کمتر به همکاری با کسب و کارها تمايل نشان می دهند)، تأثیر در ک و تجربه متعدد همکاری (هر چه تعداد سال هایی که یک دانشگاهی در کسب و کارها فعالیت می کند بیشتر باشد، آنها بیشتر به همکاری با کسب و کارها تمايل نشان می دهند)، تمرکز دانشکده / صنعت (در حالی که اکثر دانشکده ها در دانشگاه ها و صنایع در دنیا کسب و کارها بیشتر در زمینه پژوهشی همکاری می کنند، هر کدام رویکرد خاص خودشان از فعالیت های همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها را دارند)، تأثیر ابعاد (مؤسسات آموزش عالی بزرگ به طور کلی بیش از مؤسسات کوچک، در همه زمینه ها همکاری بیشتری با کسب و کارها دارند، همچنین هر چه کسب و کارها از نظر ابعاد بزرگ تر باشند، همکاری بیشتری در زمینه آموزشی و مدیریتی با مؤسسات آموزش

عالی خواهند داشت)، تأثیر منطقه همکاری (اکثر شرکای همکاری کسب و کارها، در استان یا حداقل کشور هستند، درواقع، کسب و کارها تمایل همکاری بیشتر با مؤسسه ای دارند که در استان یا کشور خود واقع شده اند؛ اما عنصر تأثیرگذار آخر ولی مهم، ذی نفعان را مورد توجه قرار می دهد. این عنصر به بازیگران و گروه های اشاره دارد که نقشی تأثیرگذار پذیر بر اکوسیستم همکاری دانشگاه ها با کسب و کارها دارند. در شکل (۱) خلاصه ای از این عناصر تأثیرگذار ارائه شده است:

شکل (۱) عنصر تأثیرگذار بر دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در چارچوب مدل های کسب و کار

در این چارچوب، به منظور اثربخشی هر چه بهتر عامل های تأثیرگذار بر انواع همکاری های دانشگاه ها با کسب و کارها، پیشنهاد می شود که هر کدام از مؤلفه های منافع، تسهیلگرها و موافع و همچنین عامل های محیطی به هر کدام از مؤلفه های سازوکارهای پشتیبانی مانند راهبردها، ساختارها و رویکردها، فعالیت ها و زمینه متصل شود. با فراهم کردن چنین شرایطی می توان انتظار داشت که ذی نفعان در سطوح مختلف مانند مؤسسه آموزش عالی، دولت و کسب و کارها به هدف ها و نتایج مدنظر خود دست یابند. در ادامه، مأموریت های دانشگاه با توجه به چگونگی مشارگت اقتصادی و اجتماعی آنها بررسی می شود:

• همکاری کسب و کار و دانشگاه در آموزش

در حالی که آموزش اصلی ترین مأموریت آموزش عالی است، دیوی و همکاران^۱ (۲۰۱۸) ادبیات مرتبط کمی در این باره پیدا کرده‌اند. اختراعات جدید فکری که خود را به طور عملی نمود پیدا می‌کند در یک چرخه بین صنعت و برنامه درسی آموزش عالی رخ می‌دهد که باعث شکل‌گیری سرمایه انسانی ماهری که صنعت از آن تغذیه می‌کند، می‌شود. فعالیت‌های اصلی آموزش که مورد استفاده قرار گرفته از ادبیات موضوع استخراج شده و شامل موارد زیر است:

۱. طراحی و ارائه برنامه درسی: همکاری در توسعه و ارائه برنامه درسی شامل پژوهش‌های دانشجویی با همکاری کسب و کار (مشاغل) و تهیی یک برنامه آمیخته از واحد دوره تخصصی و عمومی (دیوی و همکاران، ۲۰۱۱).
۲. تعریف و سازمان دهی برنامه‌های جدید تحصیلی. تجربیات برنامه‌ریزی شده در واحدهای کسب کاری برای دانشجویان. برگزاری دوره‌های حرفه‌ای هزینه محور توسط دانشگاه به منظور پاسخ‌گویی به مهارت‌های آموزش خاص صنعت دعوت به سخنرانی از نمایندگان صنعت (بلفیلد^۲، ۲۰۱۲). آموزش کارکنان شرکت‌ها، آموزش‌های تحصیلات تکمیلی و کارآموزی در بنگاه‌ها به عنوان مثال نظارت مشترک بر دکترا، تبادل موقتی کارکنان، آموزش کارکنان شرکت‌ها توسط آموزش عالی، ارزیابی برنامه درسی، آموزش حرفه‌ای است.
۳. جابجایی دانشجو (تبادل دانشجو): شامل حرکت موقت یا دائمی دانشجو از آموزش عالی به کسب و کار است (دیوی و همکاران، ۲۰۱۱). کارآموزی یا شاگردی به عنوان بخشی از آموزش رسمی همکاری و گمارش دانشجویان در بخش تولید، مطالعات دکترا که در بخش آزمایشگاه‌های صنعتی انجام می‌شود. استخدام دانشجویان از طریق دانشگاه، قرارداد تحقیقات دکتری.
۴. آموزش دوگانه^۳: نوعی آموزش ترکیبی نوظهور است که منشأ آن در آلمان است و شامل ارائه فرصت‌های مشارکت برای تکمیل دوره‌های فرد در آموزش عالی است که نیازمند دریافت گواهینامه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای یا تجربه کاری در یک شرکت است.
۵. یادگیری مدام‌العمر^۴: شامل ارائه آموزش بزرگ‌سالان، دوره‌هایی مشارکتی که توسط دانشگاه‌های ارائه می‌شود. متخصصان غیردانشگاهی از جوامع محلی، ادامه تحصیل، آموزش‌های دکترا مشترک.

• همکاری کسب و کار و دانشگاه در پژوهش

بررسی ادبیات نشان می‌دهد که اولین همکاری دانشگاه و کسب و کار به انقلاب صنعتی بازمی‌گردد. در ابتدا بر حل مسئله به شکل عملی متمرکز شده بود. همچنین در ایالات متحده «گسترش صنعتی» مد نظر قرار گرفت و باعث شد دانشگاه‌های برای کمک به نوسازی و بهینه‌سازی فرایندهای تولید صنعتی از شرکت‌های تولید کننده

1. Davey et al

2. Belfield

3. Dual Education

4. Life-long Learning

بازدید کنند (atzkowitz^۱، ۲۰۰۱)، در اروپا، برخی از مشاوره‌های تحقیقاتی، قراردادهای پژوهشی و فعالیت‌های دانشگاه توسط دانشگاهیان کم‌درآمد در اوخر قرن بیستم در آلمان مشهود بود. تحقیقات تأمین شده از صنعت پس از جنگ جهانی دوم به عنوان بخشی از انقلاب دوم دانشگاهی بسیار قوی ظهور یافت. فعالیت‌های اصلی مأموریت دوم یعنی پژوهش که در بررسی ادبیات مشخص شده، به سه دسته تقسیم می‌شود:

۱. توسعه و تحقیق مشترک (R&D): شامل تحقیق و توسعه مشترک دانشگاه و کسبوکار، سرمایه‌گذاری‌های تحقیقاتی پژوهه‌های تحقیقاتی مشترک، انتشار کتاب و مقاله مشترک با دانشمندان شرکتی و پژوهشگران دانشگاهی، کمک‌هزینه‌های تحقیقاتی و مالی، تبادل غیررسمی اطلاعات و تأمین اعتبار همزمان یک دانشجوی دکتری و یک دانشجوی دکتری صنعتی.
۲. مشاوره شامل تحقیقات قراردادی و مشاوره‌های R&D، خدمات کسبوکاری مانند صدور گواهینامه و اجرای آزمون‌ها.
۳. تبادل کارکنان: تبادل موقت آموزشگران یا پژوهشگران از مؤسسات آموزش عالی به کسبوکار دوره‌های فرصت مطالعاتی برای استادان یا دوره‌های حرفه‌ای، استادان کمکی مؤسسات آموزش عالی به صنعت برای ارائه آموزش‌های حرفه‌ای و مدیران و کارکنان و پژوهشگرانی از کسبوکار به آموزش عالی.

● همکاری کسبوکار و دانشگاه در اعتباریابی^۲

فعالیت‌های مربوط به اعتباریابی مرتبط با «مأموریت سوم» مؤسسات آموزش عالی است که در ادبیات موضوع بسیار مورد توجه بوده است. در حالی که در اوایل قرن گذشته مواردی مستند از اعتبارسنجی در اوایل قرن گذشته موجود است. تصویب قانون (Bayh Dole Act) در ایالات متحده با تمرکز بر گستره کارآفرینی دانشگاهی در سطح جهان شکل گرفت و موجب شد تا مؤسسات آموزش عالی حق قانونی و تعهد داشته باشند که نتایج تحقیقات خود را به صورت تجاری اجرا کنند و تمرکز بر تجاری‌سازی حق ثبت اختراعات و مجوز و مجوزهای تبلیغاتی را بر جسته تر کرد. فعالیت‌های اصلی در اعتبارسنجی که در بررسی ادبیات مشخص شده به دو دسته تقسیم می‌شوند:

۱. تجاری‌سازی تحقیق و توسعه: تجاری‌سازی نتایج تحقیق و توسعه از جمله افشاء اختراقات، پنت و ثبت اختراع، فروش و لاینسنس (مجوز) کارآفرینی شامل ایجاد سرمایه‌گذاری جدید (اسپین اوت) توسط محققان و بر اساس تحقیقات خود.
۲. کارآفرینی: ایجاد سرمایه‌گذاری جدید (اسپین) توسط محققانی که سرمایه‌گذاری روی تحقیقات آنها بنانشده است. ایجاد سرمایه‌گذاری جدید توسط دانشجویان و ایجاد مشترک شرکت‌ها توسط دانشگاهیان و صنعت.

1. Etzkowitz

۲. اعتباریابی یا جذب اعتبار از یک کلمه هلندی *Valorisatie* گفته شده و به معنای ارزش‌گذاری چیزهایی است که برای توصیف همه جانبه فعالیت‌های تجاری و کارآفرینی در UBC انتخاب شده است.

• همکاری کسبوکار و دانشگاه در مدیریت

همکاری کسبوکار و دانشگاه در مدیریت ماهیت استراتژیک تری نشان می‌دهد. برای نمونه وجود منابع مشترک (به اشتراک گذاری شده) یک فعالیت مهم همکاری کسبوکار و دانشگاه توصیف شده است. در حالی صاحب‌نظران فراهم کردن فضای دولتی (عمومی) را هم به عنوان نقش مؤسسات آموزش عالی می‌دانند. وجود اسپانسر و حامیان دارای سابقه طولانی به عنوان شکلی از همکاری دانشگاه و کسبوکار است؛ که بخشی از بودجه را تأمین می‌کند. حاکمیت نیز به طور فزاینده‌ای به عنوان بخشی از همکاری کسبوکار و دانشگاه شناخته می‌شود. نمونه‌های از همکاری‌های مدیریتی را می‌توان در مؤسسات آموزشی یافت که وظیفه ارتقای منافع کسبوکارها را دارند. فعالیت‌های اصلی در مدیریت که بر اساس ادبیات شناخته شده، شامل: حاکمیت^۱، خدمات مشترک و پشتیبانی صنعتی است.

حاکمیت شامل مشارکت دانشگاه در تصمیم‌گیری‌های شرکت‌ها به عنوان هیئت‌مدیره (دیوی و همکاران، ۲۰۱۱). رهبران کسبوکار که در تصمیم‌گیری مؤسسات آموزش عالی شرکت می‌کنند یا در سطح مدیریتی دانشگاه نقش داشته و تصمیم‌گیری می‌کنند. ساختار و مدل‌های سلسله‌مراتبی، اجتماعات سیاسی^۲، نقش‌های مشاوره‌ای و رهبری منطقه.

۱. خدمات مشترک شامل قراردادهای انجمن، کنسرسیوم‌های تحقیقاتی دانشگاه و صنعت، مراکز پژوهشی ویژه و کمک‌های مالی و مشاوره به شرکت‌های تحقیقاتی، مراکز نوآوری و پارک‌های علم و فناوری، ایجاد شبکه‌های الکترونیکی و تجهیزات و منابع مشترک.

۲. حمایت از صنعت شامل حمایت مالی، حمایت مالی از دوره، استادان و جایگاه‌های حمایت شده، جلسات و کارگاه تبادل غیررسمی، بورسیه‌ها و پیوندهای تحصیلات تکمیلی و جلسات و همایش‌های حامی صنعت (دیوی و همکاران، ۲۰۱۸). نتایج (نتایجی که از خروجی‌های همکاری دانشگاه‌ها با کسبوکارها سر بریز می‌شوند و مستقیماً بر ذی نفعان تأثیر می‌گذارد) و در نهایت، تأثیرات (پیامدها یا تغییرات اجتماعی، اقتصادی، مدنی و یا منطقه‌ای منتج شده از دستاوردهای مورد نظر یا غیرمنتظره).

۳- مشارکت اقتصادی و اجتماعی دانشگاه‌ها بر اساس کارکردهای آن در جامعه در قالب مدل کسبوکار چگونه است؟

همان‌طور که اشاره شد مؤسسات آموزش عالی برای بقا، نقش‌آفرینی و کنشگری در محیط پیچیده فعلی و انجام مأموریت تازه خود (توسعه اقتصادی و توسعه پایدار) نیاز به انعطاف‌پذیری و برنامه‌ریزی پویا دارند چراکه تغییرات پیچیده و پویا است و تجزیه و تحلیل مسائل پیچیده بدون ابزار مناسب که نوآوری و پویایی لازم را برای

1. Governance

2. policy Communities

پاسخگویی به پیچیدگی فراهم می‌کند؛ ممکن نیست. مدل کسب و کار ابزاری است که به سازمان استراتژی متنوعی برای خلق ارزش جدید و انطباق با محیط را می‌دهد (پوسلت و همکاران، ۲۰۱۹؛ ابراهیم و داهلان، ۲۰۱۶). ایده کاربرد مدل‌های کسب و کار (BM) در چهارچوب آموزش عالی می‌تواند به ایجاد درک مشترک کمک کند. مدل کسب و کار امکان تفکری چندبعدی را برای ترکیب منابع و فرایند ارائه آموزش و پژوهش باکیفیت فراهم می‌کند و به طور شفاف ارتباط بین ذی‌نفعان، جریان در آمدی و هزینه‌ای و بروندادهای آموزشی را مشخص و برخواهد کرد؛ و می‌توان ارزش پیشنهادی دانشگاه و ارتباط آن با بازگشت سرمایه را به روشنی مشخص و برنتایج، کارایی و اثربخشی آموزش عالی تمرکز کرد. مدل‌های کسب و کار، انعطاف‌پذیری کافی برای بروز نوآوری به وجود می‌آورند و رهبران نهاد آموزش عالی می‌توانند به جای ردنوآوری‌هایی که مناسب شرایط جاری نیستند مدل‌های کسب و کار جدیدی را برای نوآوری و ایجاد ارزش‌های جدید در آموزش عالی توسعه دهند. در این گام از مرور ادبیات به بررسی مدل‌های کسب و کار دانشگاه اشاره شد که خلاصه‌ای از آن در جدول (۴) ارائه شده است.

جدول (۴) خلاصه چستجوی مدل‌های کسب و کار دانشگاه

عامل تغییر مدل کسب و کار دانشگاه	مدل کسب و کار دانشگاه	پژوهشگران
تغییرات فناوری و بروز اینترنت	آموزش به عنوان یک خدمت	Prifti, Knigge, Löffler, Hecht, & Krcmar, 2017
تبديل دانش به ارزش اقتصادي	مدل کسب و کار دانشگاه کارآفرین	Gaus & Raith, 2016
مزیت رقابتی برای شرکای صنعتی دانشگاه	مدلی برای همکاری با صنعت	Ivascu, Cirjaliu, & Draghici, 2016
مأموریت کارآفرینی دانشگاه	مدل کسب و کار انتقال فناوری	Baglieri et al, 2018
توسعه پایدار	مدل کسب و کار دانشگاه آینده	Ibrahim & Dahlan, 2016
تحولات اجتماعی و اقتصادي و فناورانه	مدل کسب و کار آموزش عالی در قرن ۲۱	Lichy & Enström, 2015
تعاملات دانشگاه، صنعت و دولت	مدل کسب و کار دانشگاه برای شبکه ذی‌نفعان	Miller et al, 2014
تعاملات دانشگاه، صنعت و دولت	مدل همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها	Galan-Muros et al, 2011

نتایج تحلیل مدل‌های کسب و کار در جدول (۴) نشان می‌دهد که یکی از کلیدی‌ترین مفاهیم مدل‌های کسب و کار مشخص کردن ارزش پیشنهادی است و دانشگاه با تغییر مدل‌های کسب و کار خود به دنبال معرفی

1. Ibrahim & Dahlan

ارزش‌های پیشنهادی جدیدی با توجه به تغییر و تحولات پیش روست. در ادامه، نتایج تحلیل هر یک از مدل‌های کسب‌وکار بر اساس کارکردهای اصلی دانشگاه (آموزش، پژوهش، خدمات) ارائه می‌شود.

دانشگاه آموزش محور: یکی از قدیمی‌ترین رسالت‌های دانشگاه تدریس و آموزش است و دانشجویان دریافت‌کنندگان این ارزش هستند. با این حال باید به نقش‌های مختلف آن از جنبه‌های مختلف در ایجاد ارزش توجه کرد. دانشجویان می‌توانند مشتری دانشگاه برای دریافت دانش از طریق آموزش باشند اما از طرفی هم می‌توان آنها را به عنوان منابع انسانی در نظر گرفت که در فرایند آموزش تبدیل به فردی حرفه‌ای می‌شود و می‌توان گفت زمانی که دانشگاه تأمین منابع انسانی می‌کنند به نوعی در گیر تأثیرگذاری اقتصادی است.

۱. دانشجو به عنوان مشتری: اگر دانشجویان مشتریانی هستند که شهریه پرداخت می‌کنند، پس دانشگاه‌ها درآمد‌هایی از شهریه دارند. این درآمدها نه تنها هزینه‌های آموزشی بلکه هزینه‌های پژوهشی را نیز در بر می‌گیرد. از آنجاکه تمایل دانشجویان به پرداخت مربوط به درآمدهای مورد انتظار آنها در آینده است پس هرچه آنها برای مشاغل پردرآمدتری آموزش ببینند، دانشگاه‌ها می‌توانند قیمت بالاتری برای آموزش تعیین کنند و بنابراین درآمد بیشتری برای تأمین هزینه‌های آموزش و پژوهش داشته باشند. از این‌رو، در مدل کسب‌وکاری دانشگاه‌های کاملاً خصوصی که توسط بعد آموزش هدایت می‌شود پژوهش به کمک تدریس اداره می‌شود و کیفیت تدریس را افزایش می‌دهد. دانش منتقل شده توسط فارغ‌التحصیلان دانشگاه با کیفیت پژوهش‌ها و تخصص فارغ‌التحصیلان منتقل می‌شود. این شکل از مدل کسب‌وکار برای دانشگاه‌های خصوصی منطقی به نظر می‌رسد. ساختار مدل کسب‌وکار مشتری مدار ساده، روش و شهودی است و در این حالت کیفیت آموزشی افزایش می‌یابد. این دیدگاه با افزایش بین‌المللی شدن آموزش عالی به شدت مورد توجه قرار گرفت. ارزش پیشنهادی در این مدل دانش تخصصی پیشرفت و ارائه مدارک واحد شرایط شغلی است. این ارزش در این مدل کسب‌وکار مشابه مدل دانشجو به عنوان منابع است اما با این تفاوت که این بار ارزش ایجاد شده در داخل توزیع می‌شود و دانشگاه از طریق کانال‌های توزیع مختلف به انواع مختلفی از روابط با مشتری نیاز دارد.

۲. دانشجو به عنوان منبع: در این مدل تمرکز بر دانشجویان به عنوان منابع دانشگاه است. منبع کلیدی استادان هستند که به کمک زیرساخت فعالیت کلیدی یعنی تدریس را نجات می‌دهند. فارغ‌التحصیلان حرفه‌ای ارزش پیشنهادی دانشگاه به نهاد چون شرکت‌های خصوصی و جامعه تحقیقاتی و دولت است. در این مدل شاغل بودن فارغ‌التحصیلان مناسب‌ترین شکل انتقال دانش از دانشگاه قلمداد می‌شود. در بوم کسب‌وکار زیر چگونگی آموزش به عنوان ارزش پیشنهادی و عوامل و عناصر متأثر از آن ارائه شده است.

جدول (۵) آموزش به عنوان ارزش پیشنهادی

بخش مشتری دانشجویان	ارتباط با مشتری منتورینگ دانشجویان و سازمان‌ها	ارزش پیشنهادی کسب دانش کسب صلاحیت‌های حرفه‌ای	فعالیت‌ها آموزش	شرکای کلیدی استادان شرکت‌ها
	کانال‌های توزیع دوره‌ها و سمینارها		منابع استادان و مدرسان آموزشی زیرساخت‌ها	
جريان درآمدی شهریه		ساختار هزینه هزینه کارکنان هزینه زیرساختی تدریس		

دانشگاه پژوهش محور با دید نواز دانشگاه هومبولتی به اهمیت پژوهش به عنوان اصلی برای ارائه آموزش باکیفیت‌تر اشاره دارد. برای درک روند ایجاد ارزش دانشگاه پژوهش محور باید جنبه‌های مرتبط با فعالیت‌های پژوهشی را تقویت کرد. دانشگاه به عنوان یک مؤسسه پژوهشی، ارزش پیشنهادی خود را با نتایج تحقیقات تعیین می‌کند. یکی از منابع کلیدی دانشگاه برای ارائه محصولات و خدمات پژوهشی، دانشمندان و پژوهشگران دانشگاهی هستند که فعالیت‌های اصلی آنها تحقیق است. علاوه بر این، زیرساخت‌های تحقیقاتی کامل همراه با پشتیبانی دولت وجود دارد. در کنار گرنت‌های تحقیقاتی درآمدهای حاصل از مشتریان عمدتاً غیر پولی است مثل انتشارات، اختراعات ثبت شده با ارزش‌های متفاوت یا ارتقای رتبه دانشگاهی که باعث ایجاد اعتبار دانشگاه می‌شود. از طرفی هزینه‌های زیرساختی- اداری و حقوق دانشمندان پولی است؛ بنابراین هزینه‌های دانشگاه پژوهش محور تنها با کمک هزینه‌های تحقیقاتی پوشش داده نمی‌شود. روشن است که مدل کسب‌وکار پژوهش محور بسته ارزش پایدار ایجاد نمی‌کند و بیشتر به دنبال دریافت کمک مدل‌های یارانه‌ای است.

جدول (۶) پژوهش به عنوان ارزش پیشنهادی

بخش مشتری پژوهش جامعه همکاران بودجه پژوهشی مؤسسات تحقیقاتی	ارتباط با مشتری کنفرانس‌ها	ارزش پیشنهادی نتایج تحقیقات	فعالیت‌ها پژوهش	شرکای کلیدی پژوهشگران رشته‌های دیگر پژوهشگران دانشگاه‌های دیگر
	کانال‌های توزیع مجلات انتشارات طرح پژوهشی		منابع علوم و دانش زیرساخت تحقیقاتی	
جريان درآمدی جريان درآمدی غیر پولی: پتنت‌ها، انتشار مجلات پولی: گرنت پژوهشی		ساختار هزینه هزینه کارکنان هزینه‌های زیرساختی و مدیریتی		

دانشگاه کارآفرین با انتقال فناوری درنتیجه تحول ذیفعان دانشگاه از دولت به صنعت و دولت و رویکردهای کارآفرینی دانشگاه روابط متعددی برای انتقال دانش و مهارت بین دانشگاه، صنعت و جامعه گسترشده‌تر شکل گرفت. در این مرحله مدل‌های کسبوکار دانشگاه با مداخلات بیشتر دولت، فراهم آوردن انگیزه‌های سیاسی و مالی برای قرار دادن دانشگاه در موقعیت کارآفرینی و به کارگیری مدیریت داخلی برای استفاده از شیوه‌های قابل‌اندازه‌گیری مورد توجه است. فشارهای ذیفعان خارجی و مقررات اغلب محرك نوآوری مدل کسبوکار است (Miller و همکاران، ۲۰۱۴).

برای انتقال موقیت‌آمیز طبعاً باید به ارزش آفرینی دانشگاه افزود. این بدان معنی است که نتایج پژوهش باقابلیت بازاری باید به‌طور مداوم از پژوهش بنیادی پیروی کند تا مستقل شود. پژوهش‌های بنیادی استدان دانشگاه باید توسط بخش R&D در بازار کامل شود. برای انجام این امر دانشگاه می‌تواند گروه جدیدی از فارغ‌التحصیلان خود را تحت عنوان محققان کاربردی استخدام کند. علاوه بر این، قرار دادن دانش آموختگان فعل به عنوان عامل انتقال دانش در شرکت‌های نوآوارانه و استارت‌اپ به افزایش همکاری شرکت‌هادر تحقیقات باقابلیت بازار کمک می‌کند. این مدل کسبوکاری دانشگاه را به عنوان بازیگری در تعامل باسایر بازیگران در اکوسیستم کارآفرینی توصیف می‌کند. اگر رویکرد مشارکت در بازار دانشگاه موقیت‌آمیز باشد که ممکن است به عواملی چون سن، رشته‌های فنی، اهمیت بخش‌بندی بازار، اثربخشی ثبت اختراقات و اهمیت سرمایه‌گذاری مشترک بستگی داشته باشد و اگر درآمد حاصل کافی باشد، انتقال تجاری می‌تواند وسیله دیگری برای تأمین اعتبار باشد؛ درنتیجه احتمالاً توجه کمتری به تدریس و درآمد حاصل از شهریه دانشجویان برای تأمین مالی خواهد شد.

جدول (۷) انتقال فناوری به عنوان ارزش پیشنهادی

بخش مشتری شرکت نوآور واحد R&D مشتریان نوآور	ارتباط با مشتری شبکه R&D	ارزش پیشنهادی محصولات با قابلیت بازاری، خدمات با قابلیت بازاری، فناوری و پنت‌های با قابلیت بازاری	فعالیت‌ها مشارکت تولید کنشگری در بازار توسعه	شرکای کلیدی سرمایه‌گذاران کسبوکارهای نوپا فارغ‌التحصیلان
جريان درآمدی هلدینگ درآمد خدمات فروش پنت‌ها درآمد مجوزها فروش محصولات	ساخترار هزینه کارکنان انتقال کارکنان R&D زیرساخت R&D تولید پروتایپ (نمونه اولیه)			

دانشگاه و شبکه ذی نفعان برای (خلق مشترک)

در ادبیات مدل‌های کسب‌وکاری دانشگاه کمتر به تأثیرگذاری ذی نفعان بر نوآوری مدل‌های کسب‌وکار توجه شده است. به تازگی مزایایی برای مدل‌های کسب‌کاری دانشگاهی «ایجاد مشترک^۱» با ذی نفعان چندگانه به عنوان مزیت رقابتی پایدار شناخته شده است. در هر حال ذی نفعان به صورت فردی هدف‌ها، منفعت‌ها و نگرانی‌هایی غالب در تعارض با یکدیگر دارند که به ناسازگاری واگرایی تصمیمات استراتژیک منجر می‌شود؛ بنابراین ایجاد اکوسیستم نوآوری پایدار بین ذی نفعان سه‌گانه دشوار است مگر اینکه منافع ذی نفعان متعادل باشد. برای درک تأثیر ذی نفعان در مدل‌های کسب‌وکاری نوآور لازم است مفهوم ذی نفعان و روابط و طبقه‌بندی مشخص شود. غالباً ذی نفعان ائتلاف را برای تأثیرگذاری بر تصمیم‌دیگران و کنترل منابع کمیاب تشکیل می‌دهند. نظریه ذی نفعان؛ آنها را این‌گونه طبقه‌بندی می‌کند: هنجاری (چرا باید به منافع ذی نفعان مختلف توجه شود)، ابزاری (تأثیر ذی نفعان بر عملکرد سازمانی) و نظریه توصیفی (نگاه به اینکه آیا آما منافع ذی نفعان مختلف توسط سازمان در نظر گرفته شده است یا خیر). نوع شناسی ذی نفعان می‌تواند به درک تأثیرگذاری آنها بر فعالیت‌های سازمانی کمک کند. خصوصیات ذی نفعان شامل:

- قدرت که به توانایی درک شده ذی نفعان برای تأثیرگذاری بر اقدامات سازمان اطلاق می‌شود؛
- مشروعيت که شامل درک ذی نفعان از فعالیتی که به نظر آنها اقدام مطلوب یا مناسب اطلاق می‌شود؛
- میزان اضطرار مطالبات ذی نفعان که خواستار توجه فوری هستند.

با این حال در زمینه دانشگاه به نظر می‌رسد که گرچه کارکنان دانشگاه تعداد بیشتری هستند اما دولت ممکن است به دلیل داشتن قدرت، مشروعيت و فوریت تأثیرگذاری بیشتری بر مسیر استراتژیک و مدل کسب‌وکاری دانشگاه داشته باشد.

به طور کلی می‌توان گفت که مدل کسب‌وکار دانشگاه بر اساس مأموریت‌های اصلی (نسل‌های دانشگاهی) ایجاد گزاره ارزش بر اساس سیستمی از فعالیت‌های وابسته متقابل چند بازیگر دانشگاه بستگی است. مدل کسب‌وکار دانشگاه مبتنی بر فعالیت با هدف دستیابی به ارزش آفرینی برای کلیه ذی نفعان درگیر انجام می‌شود. در مدل کسب‌وکار مبتنی بر فعالیت باید محتوا، ساختار و حاکمیت فعالیت‌ها بررسی شود. محتوای طراحی انتخاب فعالیت‌های انجام شده را در نظر می‌گیرد. ساختار طراحی چگونگی پیوند فعالیت‌های انجام شده را در نظر می‌گیرد؛ و در بخش حاکمیت طراحی، بازیگران اصلی درگیر در هر فعالیت هستند (میلر و همکاران، ۲۰۱۴).

بحث و نتیجه‌گیری

دانشگاه دارای کارکردهای متعددی است که از آن جمله می‌توان به بازتولید، سازگاری و تولید اشاره کرد

1. Co-creation

(شاهومینگ و هوی-شو، ۲۰۱۴). دانشگاه از طریق تأثیرگذاری مستقیم بر جریان تولید، سازگاری و باز تولید نظامهای اجتماعی و سازوکارهای بازار نقش بسیار مهمی در پیشرفت یا رکود یک جامعه ایفا می‌کند (تانگ^۱، ۲۰۱۳). درواقع مؤسسه‌ای که در راستای آموزش عالی ایجاد می‌شوند، فرایند فعالیت در خروجی اقتصاد هر جامعه‌ای را پیدا می‌کنند. از این‌رو در دهه اخیر، در راستای تحقق مفاهیم جهان‌شمول مانند جهانی‌سازی و اشتراک‌گذاری دانش و فناوری در سطح عمومی مستلزم ایجاد بستر و سازوکارهای مشترک به عنوان راهنمای کاربردی جهت تعامل هرچه بهتر و اثربخش همکاری میان دانشگاه با کسبوکار بیش از پیش احساس می‌شوند. لذا بر اساس تلاش‌های علمی صورت گرفته توسط نظریه پردازان و پژوهشگران معتبر و شناخته شده در این حوزه، مدل‌هایی با عنوان اکوسیستم همکاری دانشگاه با کسبوکار در مناطق و کشورهای مختلف شروع به پیدایش و شکل‌گیری نمود. به عبارت دیگر، زیربنای شکل‌گیری این مدل‌ها برآمده از این رویکرد است که با توجه به شرایط مناسب، همکاری دانشگاه‌ها با کسبوکارها می‌تواند یک فعالیت بسیار مثبت برای همه طرفین درگیر در این همکاری باشد. به خصوص، مزایای مشارکت یا کار با مؤسسات آموزش عالی توسط کسبوکارهایی که تازه شروع به کار کرده‌اند، می‌تواند منبع نواوری آینده‌گرا و همچنین توسعه استعدادهایی باشد که مزیت رقابتی ایجاد می‌کنند. از این‌رو، در پژوهش حاضر به واکاوی مدل‌های کسبوکار دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه اقدام شد. در گام اول پژوهش، به منظور ارائه چارچوب پیشنهادی مدل کسبوکار دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه ابعاد، عناصر و مؤلفه‌های مدل‌های کسبوکار دانشگاه مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت. نتایج این بخش نشان داد چارچوب زیربنای این مدل دارای دو زمینه اصلی فرایند و عناصر تأثیرگذار خواهد بود که همکاری دانشگاه‌ها و کسبوکارها را راهبری می‌کنند. هر یک از زمینه‌ها دارای عناصر و عوامل متعددی هستند که جزئیات نحوه همکاری دانشگاه‌ها و کسبوکارها را به خوبی تشریح می‌کنند. همچنین بررسی ارتباط هر یک از دو زمینه اصلی و عناصر زیرمجموعه آنها با یکدیگر نشان داد، اثربخشی هر چه بیشتر همکاری دانشگاه‌ها و کسبوکارها منوط به در نظر گرفتن نحوه تأثیرپذیری هر یک از این عوامل از یکدیگر در یک اکوسیستم یکپارچه و متحده است. به عنوان نمونه، دولت به عنوان یکی از ذی‌نفعان اصلی همکاری دانشگاه‌ها با کسبوکارها در عرصه سازوکارهای حمایتی بالرائی ساختارها و رویکردها و ارائه تأمین مالی برای تحریک فعالیت‌های همکاری دانشگاه با کسبوکار از قبیل چارچوب‌های اقتصادی (تأمین مالی و غیره)، چارچوب‌های سیاستی (مالیات و غیره) و چارچوب‌های قانونی (قوانين و مقررات و غیره) تأثیر بسزایی در پیشبرد هدف‌های همکاری دانشگاه‌ها و کسبوکارها خواهد داشت.

در گام دوم، مدل‌های کسبوکار دانشگاه بر اساس فعالیت‌ها و کارکردهای اصلی دانشگاه مورد تحلیل قرار گرفت. نتیجه بررسی این بخش نشان‌دهنده آن بود که دانشگاه‌ها می‌توانند با توجه به هر یک از فعالیت‌ها و

1. Shaoming & Hui-Shu
2. Tang

کارکردهای اصلی خود که عبارت‌اند از آموزش، پژوهش و خدمات مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه داشته باشند. در همین راستا، نتایج نشان داد برای اینکه دانشگاه‌ها در این زمینه موفق عمل کنند باید فعالیت‌های خود شامل؛ محتوا، ساختار و حاکمیت را متناسب با تمرکز بر هریک از این کارکردها مورد توجه قرار دهند. به طور کلی می‌توان گفت اگر دانشگاه‌ها به دنبال خروج از انفعال و ایفای نقش در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه هستند، می‌توانند با استفاده از چارچوب مدل کسبوکار دانشگاه در فعالیت‌ها و کارکردهای خود متناسب با ارزش‌های پیشنهادی زیر بازنگری کنند:

- ارزش پیشنهادی دانشگاه: بازبینی و گسترش خدمات و کارکردهای فعلی دانشگاه آموزش و پژوهش مؤلفه‌های ارزش پیشنهادی دانشگاه است. در آینده آموزش و پژوهش باید بهتر ترکیب شوند. در آموزش دانشگاه باید با پلتفرم‌هایی چون *courser, udemy* رقابت کند. درنتیجه دانشگاه‌ها مجبورند در گزاره‌های ارزش خود تجدیدنظر کنند. دانشگاه ممکن است حداقل دو روش برای ارائه خدمات خود گسترش دهند. بررسی عبدالکافی و پرو^۱ (۲۰۱۸) نشان می‌دهد که برخی دانشگاه‌های آلمان وارد بازار جدیدی از آموزش‌های حرفه‌ای شده‌اند و درنتیجه نوع جدیدی از خدمات آموزش حرفه‌ای ارائه می‌کنند. بهویژه این استدلال اخیر نشان می‌دهد که آموزش بیش از حد نشان دهنده عدم تطابق بین تحصیلات افراد و الزامات بازار کار است؛ بنابراین نقش جدید دانشگاه صرفاً آکادمیک نیست و لازم است آموزش‌ها با خواسته مناطق هماهنگ باشد. این به معنای گسترش دانش و توسعه روش‌های متکی بر کنجدکاوی فکری، تفکر انتقادی و حل مسئله و مسئولیت‌پذیری دانشجویان است. دانشگاه‌ها می‌توانند آموزش اجرایی بیشتری ارائه دهند که متناسب با نیازهای خاص شرکت و کارکنان باشد. آموزش اجرایی که برای استفاده از یک فناوری در امتداد یک زنجیره ارزش استفاده می‌شود؛ اما آموزش اجرایی به نیازهای یک صنعت خاص و در یک دوره محدود می‌شود؛ بنابراین دانشگاه‌ها باید به دنبال توسعه یک پیشنهاد جدید به شکل یادگیری مادام‌العمر باشند. بنا بر گزارش کمیسیون اتحادیه اروپا پیگیری مداوم دانش به هر دلیل (حرفه‌ای و شخصی)، توسعه اجتماعی و فرصت‌های توسعه شخصی و خودپایداری و قابلیت اشتغال‌پذیری را افزایش می‌دهد.

فراتر از کارآفرینی دانشگاه، در نظر گرفتن دانشگاه به عنوان یک بازیگر اکوسیستم نوآوری است. بعضی از محققان بر این باورند که جامعه خواستار جهت‌گیری برای تولید دانش علمی و تبدیل به اشکال بهتر دانش شده‌اند. سه شکل از دانش وجود دارد: ۱. دانش سیستم (دانش در مورد آنچه وجود دارد)؛ ۲. دانش هدف (دانش در مورد آنچه باید باشد)؛ ۳. دانش تبدیل (دانش درباره چگونگی رسیدن از جایی که هستیم به جایی که می‌خواهیم باشیم). دانش تبدیل به عنوان دانشی تعریف می‌شود که برای ایجاد راه حل‌های مشکلات دنیا واقعی با سایر بازیگران اجتماعی همکاری می‌کند، درواقع نوعی دانش هست که در طول تحقیقات بین‌رشته‌ای

1. Abdelkafi & Pero

توسعه می‌یابد و علم جدیدی نیست بلکه روشی برای کاربرد علم در جامعه است. چالش خاصی که پیش از شکل‌گیری پژوهش‌های بین‌رشته‌ای وجود داشت تعامل با بازیگران غیردانشگاهی برای فرمول‌بندی حل یک مسئله مشترک با سطوح بالای پیچیدگی بود بنابراین تحقیقات بین‌رشته‌ای شکل گرفت.

- خلق ارزش: دانشگاه باید بیشتر در توسعه فعالیت‌های مرتبط با توسعه انسانی مشارکت کند.

دانشگاه یکی از منابع کلیدی تولید دانش علمی برای جامعه و آموزش شهروندان جهانی و نیروی کار است؛ بنابراین دانشگاه برای جامعه ارزش‌های اساسی ایجاد می‌کند. در این تز روی دو عنصر اصلی خلق دانش تمرکز شده است. منابع کلیدی و خدمات کلیدی. یکی از منابع دانشجویان و کارکنان خود دانشگاه است. مفهوم جدید از دانشگاه با عنوان دانشگاه باز شکل گرفته که از اصول نوآوری باز در یادگیری استفاده می‌کند و فراتر از برگزاری دوره آنلاین برای دانشجویان به ادغام دوره با کسب‌وکارهای روزانه دانشگاه به عنوان خلاقیت و کارکنان فعال می‌پردازد. دانشجویان نباید به عنوان مشتریان منفعل دانش باشند بلکه باید سازنده دانش در نظر گرفته شوند. این می‌تواند در قلب استفاده دانشگاه از فضای مجازی برای کسب دانش صریح و ضمنی باشد.

دانشگاه باید مدیران دانشگاهی را توسعه دهد و این به معنی توسعه کارکنان به عنوان استادان و پژوهشگران و مدیران در مؤسسه‌هایی است که بودجه و مشارکت سهامداران خارجی صنعت یا جامعه گستره‌تر را جذب می‌کند چراکه کارکنان دانشگاه‌هم‌مانند دانشجویان می‌توانند باعث تغییر آموزش، پژوهش، جامعه و تأثیرات اقتصادی شوند.

- دانشگاه‌ها باید خدمات دیجیتال ارائه کنند

فراتر از توسعه دانشجویان و کارکنان به عنوان منابع کلیدی، دانشگاه‌ها می‌توانند خدمات نوآورانه در پاسخ به نیازهای جامعه ارائه کنند. یادگیری آنلاین و محیط یادگیری مجازی نمونه‌ای از تغییرات جدید دانشگاه است؛ که منجر شده به تغییرات اساسی در نقش استادانی که اکنون باید نقش منتور داشته باشند. این درهم تنیدگی با فناوری، فضایی به دانشجویان ارائه می‌کند تا بتوانند دانش کاربردی و روش‌های یادگیری و پژوهش و دانش محض بیشتری را دریافت کنند. دانشجویان به دنبال پلتفرم‌هایی هستند که تجربی باشد و مسائل زندگی واقعی را حل کند. دانشگاه برای اثربخشی بیشتر باید شکاف دانستن - عمل کردن را کاهش دهن. دانشگاه‌ها باید فرایندهای متفاوتی ایجاد کنند، فناوری دیجیتال به دانشگاه امکان مشارکت می‌دهد و دانشگاه باید مؤلفه دیجیتال بیشتری را به خدمت بگیرد. آموزش و پژوهش دو مؤلفه اصلی دانشگاه برای خلق ارزش است که می‌تواند در قالب پلتفرم آنلاین باشد با این تفاوت که دانشگاه علاوه بر پلتفرم آنلاین امکان وارائه خدمات حضوری هم دارد.

- ارائه ارزش دانشگاه: دانشگاه صنعت را به عنوان مشتری در نظر بگیرد

ارائه ارزش شامل دو مؤلفه بخش مشتری و کanal‌های توزیع است. مشتریان دانشگاه نه فقط دانشجویان بلکه ممکن است سایر ذی‌نفعان نیز باشند که از ارزش پیشنهادی سود می‌برند و این ذی‌نفعان شامل شرکت‌ها، فارغ‌التحصیلان، شاغلان، نیروهای کار و کسانی است که خدمات تحقیقاتی را می‌خرند. اکوسیستم دانش امروز

دارای بازیگرانی دیگری چون شرکت‌های مشاوره‌ای و تحقیقاتی خصوصی نیز است. این سازمان‌های خصوصی به کامل کردن و اجرا کردن منابع دانشی گستره‌ده عمومی تمایل دارند. در هر حال، فشار بر دانشگاه برای حفظ رهبری نوآوری و رشد در مقابل شرکت‌های خصوصی پژوهشی وجود دارد بهویژه در زمینه مشاوره تخصصی گستره‌ده منابع دانشی یا اطلاعاتی دانشگاهی برای نوآوری بیش از دانش عمومی و شرکت‌های پژوهشی خصوصی است. به عبارت دیگر، دانشگاه باید نقش خود را در ارائه کردن دانش تخصصی افزایش دهد و باید تمرکز در مورد فعالیت‌های تحقیقاتی افزایش یابد. باید علاوه بر محتوا پژوهش‌ها و مکانیسم‌های ارزیابی فعالیت‌های پژوهشی، شاخص‌های میزان تأثیرگذاری اجتماعی را اضافه کنند. در این صورت محققان اثرات دستاوردهای پژوهشی خود را در سطح بعدی، یعنی خدمت کردن به صنعت محلی یا افزایش استارت‌آپ‌ها پیگیری می‌کنند. این ذهنیت بر پتانسیل‌های کارآفرینی تأکید دارد به طوری که تأثیرات دانشگاه بر اقتصاد منطقه افزایش می‌یابد؛ به این معنی که صنعت مشتری جدید در کنار دانشجویان و مجلات علمی است؛ و در کنار شاخص‌های معمول، شاخص‌هایی چون نرخ اشتغال، بودجه و ارتقا در کنار تعداد مقاله‌های منتشرشده و تدریس در نظر گرفته خواهد شد. به طور کلی می‌توان گفت شاخص جدید شاخص عملکرد کلیدی (KPI) خواهد بود و این شاخص‌ها نقش مهمی در دستیابی و ادغام دانش، نوآوری و پژوهش ایفا می‌کنند. شاخص‌های عملکردی کلیدی کمک می‌کنند تا محصولات، خدمات و فرایندهای جدیدی را در بازار ایجاد و شرکت‌های زیبی و استارت‌آپی راهاندازی می‌شود.

• ضبط ارزش: دانشگاه جریان درآمدی جدیدی ایجاد می‌کند

بسیاری از مؤسسات آموزش عالی نقش‌های محدودی در انتشار نتایج پژوهش‌ها و تحويل فارغ‌التحصیلان دارند. افزایش تقاضا برای تجاری‌سازی دانش باعث توجه بیشتری به مأموریت سوم دانشگاه شده است دانشگاه‌ها ملزم به تأثیرگذاری و نشان دادن نتایج بودجه دولتی هستند. فشار مالی بر دانشگاه و دانشگاهیان ادامه دارد؛ و دانشگاه با سایر مؤسسات در رقابت برای تأمین مالی است؛ دانشگاه‌ها به جریان درآمدی جدیدی نیاز دارند. همچنین، جریان منطقی بین نقش دانشگاه و جامعه دانش محور وجود دارد. این الزامات تازه مکانیسم‌های مالی تمايل به توجه به دانش به عنوان دانش سرمایه‌ای را شکل داده است. دانشگاه با چالش‌های شناسایی راه‌های نوآورانه ایجاد و نگهداری ارزش روبرو است؛ به عبارت ساده‌تر تمايل دانشگاه به کسب درآمد کمتر از شهریه دانشجویان و کسب درآمد از فعالیت‌های کارآفرینانه که اقتدار مالی و بودجه دانشگاه را تأمین کند، بیشتر شده است. تولید پژوهش و دانش جدید هزینه زیادی دارد و دانشگاه بخش زیادی از این هزینه‌ها را باید تأمین کند. توسعه ارتباط دانشگاه و صنعت و باز کردن درهای دانشگاه به شکل مختلف می‌تواند به تأمین بودجه پژوهشی کمک کند. قراردادهای پژوهشی، بتنت‌های مشترک دانشگاه-صنعت و مجوزها و شرکت‌های زیبی و مشاوره نمونه‌ای از این ارتباطات است.

نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد ارتباط مثبتی بین بودجه تحقیقاتی خصوصی و عملکردهای پژوهشی

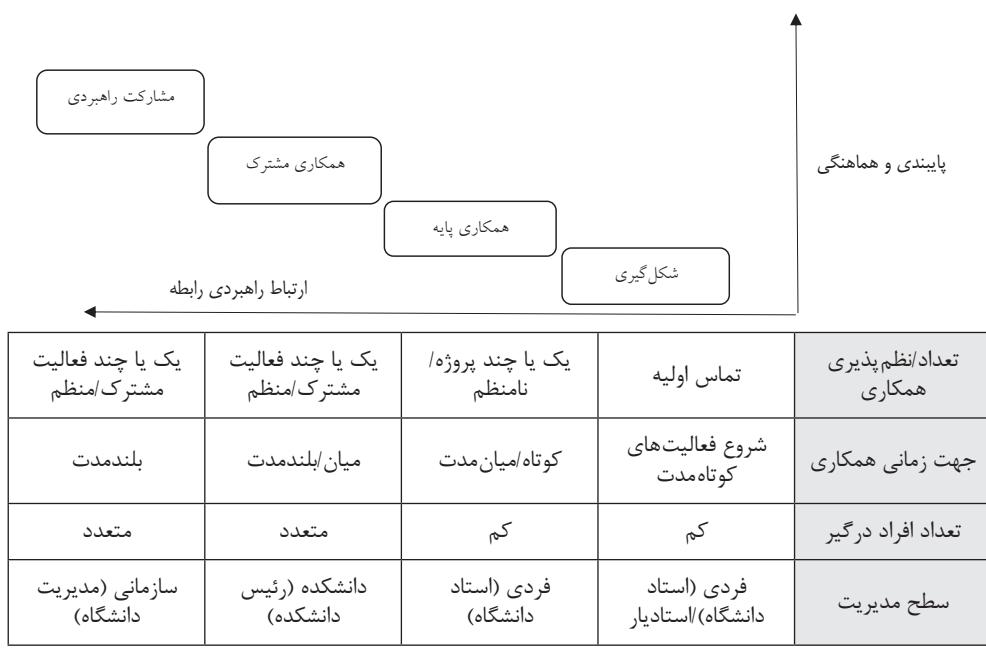
وجود دارد. بودجه‌های صنعت اجازه می‌دهد که پژوهشگران هدف‌های بالاتری برای پژوهش‌های خود داشته باشند. تأسیس شرکت‌های زایشی توسط مؤسسات و دانشگاهیان جریان‌های درآمدی تازه را برای دانشگاه به وجود می‌آورد. وجود گرینه مختلف امکان تجاری‌سازی نتایج پژوهش و جست‌وجوی فرصت مناسب با منطق اقتصادی را فراهم می‌کند. یک شرکت زایشی دانشگاهی شرکت جدیدی است که از نتایج پژوهش‌ها، فناوری درون دانشگاه توسعه یافته است. معمولاً شرکت‌هایی که از نظر دانش به دانشگاه وابسته هستند در کنار دانشگاه اصلی توسعه می‌یابند. اگرچه این شیوه درآمدزایی نیازمند رفتارهای کارآفرینانه چون ریسک‌پذیری و نیازمند ظرفیت مدیریتی باشد اما پتانسیل بالایی برای گسترش دانش در محیط دانشگاه ایجاد می‌کند. این پیشنهادها منابع جدید درآمدی نمودهایی از دانشگاه کارآفرین است که می‌تواند بر جریان جدید درآمدی دانشگاه، ایجاد اثرات مثبت بر سازمان با تأکید شفافیت قوانین و قراردادها بین بخش‌های مختلف چون دانشگاه، کارکنان و شرکت‌ها کمک کند.

در خصوص مزایای به دست آمده از چارچوب پیشنهادی مدل کسب‌وکار دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه، به موارد متعددی از جمله موارد ذیل اشاره می‌شود:

- بهبود دستیابی بنگاه‌های کوچک و متوسط به شبکه دانشگاهی ملی از طریق کارگروه‌های سیاستی برای کمک به آنها به عنوان منبع شرکای دانشگاهی مرتبط و افزایش خروجی‌های نوآوری آنها
- ارتقای بیشتر ارزش همکاری دانشگاه برای نوآوری از طریق آگاهی در حوزه کسب‌وکار خصوصاً در میان بنگاه‌های کوچک‌تر برای مثال از طریق کمپین‌های اطلاعات ملی و منطقه‌ای
- داشتن نقش پیش فعال تر ادارات انتقال تکنولوژی دانشگاه در شبیه‌سازی همکاری با حوزه کسب‌وکار با جستجوی مشارکت‌های بالقوه کسب‌وکار و ارتباط فعالانه کسب‌وکارها با تخصص دانشگاهی
- توجه ویژه به مسئولیت و پاسخگویی اجتماعی
- توجه جدی به جایگاه و نقش‌های ذی نفعان مختلف (دولت، دانشگاه، کسب‌وکار/صنعت) به عنوان یکی از عوامل کلیدی تأثیرگذار در پیاده‌سازی و توسعه هرچه بهتر اکوسیستم همکاری دانشگاه با کسب‌وکار در هر منطقه
- توجه ویژه و خاص به بهبود عوامل محیطی (سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیستمحیطی و فناورانه و قانونی) در گیر در پیاده‌سازی و توسعه موفق اکوسیستم مربوطه در هر منطقه

باید به این موضوع اذعان داشت که امروزه دانشگاه پایدار، دانشگاهی است که فلسفه آن مبتنی بر عقلانیت جوهری و تفکر سیستمی است و با بهره‌گیری از رویکرد میان‌رشته‌ای در آموزش و پژوهش، به صورت فراکنشی به شناسایی و حل مشکلات مبتلا به جوامع بشری اقدام می‌کند و مقصد نهایی آن تحقق و توسعه پایدار برای نسل‌های فعلی و آتی است.

از جمله دلایل پیشنهاد چارچوب مدل کسب و کار دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه، می‌توان به ویژگی‌هایی از جمله جامعیت و شفاف بودن ساختارهای مشخص و نهادهای اثربخش در میان بازیگران متعدد و همچنین عملکردهای متنوع آنها در لایه‌های مختلف اکوسیستم مانند فرایندها، سازوکارهای پشتیبانی، شرایط و محیط پیرامون در بخش‌های مختلف مانند آموزش، تحقیقات، ارزش‌گذاری و مدیریت اشاره کرد. مجموعه این ویژگی‌ها با در نظر گرفتن فعالیت‌ها و روتین‌های مربوطه در فرایندها به نظر می‌رسد که در یک محیط واقعی رخ می‌دهد که با در نظر گرفتن پیشان رها و موانع مختلف در هر محیط را مورد بحث و بررسی بیشتری قرار می‌دهد و این مدل را از حالت انتزاعی خارج ساخته و امکان پذیر می‌سازد. از جمله نکات قابل توجه در جمع‌بندی این مدل می‌توان به در نظر گرفتن طیف انواع همکاری‌های دانشگاه با کسب و کار از خیلی محدود تا گسترده و همه‌جانبه اشاره کرد. در شکل (۲) انواع مدل همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها ارائه شده است.

شکل (۲) مدل پلکانی مشارکت راهبردی در چارچوب پیشنهادی مدل کسب و کار دانشگاه در جهت مشارکت اقتصادی و اجتماعی در جامعه (دیوی و همکاران، ۲۰۱۲)

همان‌طور که در شکل (۲) دیده می‌شود، انواع مدل‌های همکاری دانشگاه‌ها با کسب و کارها را می‌توان در یک طیف قرار داد که شامل چهار حالت؛ شکل گیری اولیه، همکاری پایه، همکاری مشترک و مشارکت

راهبردی می‌شود. هر کدام از این حالت‌های چهارگانه بر اساس مؤلفه‌های تعادل/نظم‌پذیری همکاری، جهت زمانی همکاری، تعداد افراد درگیر و سطح مدیریت در دو محور کلیدی شامل پایبندی و هماهنگی و ارتباط راهبردی قرار می‌گیرند. به عبارت دیگر، طیفی که هر کدام از مدل‌های همکاری دانشگاه با کسب‌وکار چهارگانه از شکل‌گیری تا مشارکت راهبردی از نقطه شروع همکاری تا مرحله تکامل آن را پوشش می‌دهد.

References

- Abbas, A., Avdic, A., Xiaobao, P., Hasan, M. M., & Ming, W. (2019). University-government collaboration for the generation and commercialization of new knowledge for use in industry. *Journal of Innovation & Knowledge*, 4(1), 23-31.
- Abdelkafi, N., & Pero, M. (2018). Supply chain innovation-driven business models: Exploratory analysis and implications for management. *Business Process Management Journal*, 24(2), 589-608. doi.org/10.1108/BPMJ-05-2016-0109
- Belfield, H. (2012). *Making industry-university partnerships work: Lessons from successful collaborations*. Brussels, Belgium: Science/Business/innovation Board AISBL.
- Baldini, N., Grimaldi, R., & Sobrero, M. (2006). Institutional changes and the commercialization of academic knowledge: A study of Italian universities' patenting activities between 1965 and 2002. *Research policy*, 35(4), 518-532.
- Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2), 27-40.
- Creswell, J. W. (2008). *Educational research*. Pearson Education International.
- Cunningham, J. A., Lehmann, E. E., Menter, M., & Seitz, N. (2019). The impact of university focused technology transfer policies on regional innovation and entrepreneurship. *The Journal of Technology Transfer*, 44(5), 1451- 1475. DOI: 10.1007/s10961-019-09733-0
- Dabic, M., Loureiro, M., & Daim, T. (2015). Unraveling the attitudes on entrepreneurial universities: the case of Croatian and Spanish universities. *Technology in Society*, 42, 167-178.
- Davey, T., Meerman, A., Galán-Muros, V., Orazbayeva, B., & Baaken, T. (2018). *The state of university-business cooperation in Europe*. DOI:10.2766/254490
- Davey, T., Baaken, T., Galán Muros, V., & Meerman, A. (2011). *The state of European University-business cooperation. Part of the DG Education and Culture Study on the cooperation between higher education institutions and public and private organisations in Europe*, 140. Science-to-Business Marketing Research Centre, Munster University of Applied Sciences.
- Davey, T., Baaken, T., Galán Muros, V., & Meerman, A. (2012). *Barriers and Drivers in European University-Business Cooperation*. doi.org/10.25974/fhms-556
- De Wit, H. (2020). The future of internationalization of higher education in challenging global

- contexts. *ETD: Educação Temática Digital*, 22(3), 538-545.
- Enders, J. (2015). Higher Education Management. *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences*, 2nd edition, 10, 845-849.
- Etzkowitz, H. (2001). The second academic revolution and the rise of entrepreneurial science. *IEEE Technology and Society Magazine*, 20(2), 18-29.
- Gaus, O., & Raith, M. G. (2016). Commercial transfer—A business model innovation for the entrepreneurial university. *Industry & Higher Education*, 30(3), 183-201.
- Guerrero, M., Cunningham, J. A., & Urbano, D. (2015). Economic impact of entrepreneurial universities' activities: An exploratory study of the United Kingdom. *Research Policy*, 44(3), 748-764.
- Ibrahim, J., & Dahlan, A. R. A. (2016, October). Designing business models options for "University of the Future". In *2016 4th IEEE International Colloquium on Information Science and Technology (CiSt)* (pp. 600-603). IEEE.
- Jahromi Research, Amin; Poor Karimi, Javad. (1394). University of Entrepreneurs and Fears and Hopes in Knowledge-Based Economics. *Journal of Industry & University Extension Science*, 7(25), 35-44. [Persian]
- Khan Ahmadlou, Reza, Dear, Hashem, Mohammadi, Mehdi, Yazdani, Hamidreza, & Zarei Matin, Hassan (1399). Transformation of factors affecting the formation and development of university-based innovation ecosystem. *Innovation Management in Defense Organizations*, 3(9), 97-130. [Persian]
- Kirby, D. A., Guerrero, M., & Urbano, D. (2011). Making universities more entrepreneurial: Development of a model. *Canadian Journal of Administrative Sciences/Revue Canadienne des Sciences de l'Administration*, 28(3), 302-316.
- Lengyel, B. (2004). Egyetem – gazdaság – kormányzat együttműködése: A triple helix modell a gyakorlatban. In Lengyel I. (eds.), *A Szegedi Tudományegyetem lehetőségei a tudásalapú helyi gazdaságfejlesztésben*. Kutatási háttéranyagok V. kötet. K+F és egyetemek az Európai Unióban. Szeged, pp. 1-31.
- Lukovics, M., & Zuti, B. (2017). Successful universities towards the improvement of regional competitiveness: 'fourth generation' universities. Available at SSRN 3022717.
- Marathe, G. M., Dutta, T., & Kundu, S. (2020). Is management education preparing future leaders for sustainable business? Opening minds but not hearts. *International Journal of Sustainability in Higher Education*. ahead-of-print(ahead-of-print). DOI:10.1108/IJSHE-02-2019-0090
- Miller, K., McAdam, M., & McAdam, R. (2014). The changing university business model: a stakeholder perspective. *R&D Management*, 44(3), 265-287.

- Oztel, H. (2019). Fourth Generation University: Co-creating a Sustainable Future. In book: *Quality Education* (pp. 316-328). DOI:10.1007/978-3-319-95870-5_77
- Philpott, K., Dooley, L., O'Reilly, C., & Lupton, G. (2011). The entrepreneurial university: Examining the underlying academic tensions. *Technovation*, 31(4), 61-70.
- Posselt, T., Abdelkafi, N., Fischer, L., & Tangour, C. (2019). Opportunities and challenges of Higher Education institutions in Europe: An analysis from a business model perspective. *Higher Education Quarterly*, 73(1), 100-115.
- Shaoming, L. and Hui-shu, Z. (2014) A comparative study of education for sustainable development in one British university and one Chinese university. *International Journal of Sustainability in Higher Education*, 15(1), 48 – 62.
- Tang, K. (2013). Quality assurance improvements in Australian university libraries. *Performance Measurement & Metrics*, 4(1), 36 – 44.
- Todorovic, Z.; McNaughton, R. and Guild, P. (2015). ENTRE-U: An entrepreneurial orientation scale for universities. *Technovation*, 31, 128–137.
- Valero, A., & Van Reenen, J. (2016). *How universities boost economic growth* (No. 488). Centre for Economic Performance, LSE.
- Wissemra, J. G. (2009). *Towards the third generation university: Managing the university in transition*. Edward Elgar Publishing.
- Yadegarzadeh, Gholamreza, & Fatemi, Adel (1397). Evaluation of scientific articles in educational sciences in order to identify common statistical errors. *Quarterly Journal of Education & Evaluation*, 41, 154-135. [Persian]
- Zuti, B., & Lukovics, M. (2015). "Fourth Generation" Universities and Regional Development. In R. Hamm, & J. Kopper (Eds.), *Higher education institutions and regional development: proceedings of the 3. ERSA International Workshop* (pp. 14-31). Krefeld: Stünings Medien. <https://doi.org/10.5281/zenodo.227113>